

การขัดแย้งระหว่างพื้นที่และวัตถุ

THE DIFFERENCE BETWEEN AREA AND OBJECT

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

คณะออกแบบศิลปกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2559

KMITL-2016-AR-M-005-032

การขัดแย้งระหว่างพื้นที่และวัตถุ

THE DIFFERENCE BETWEEN AREA AND OBJECT

มานฟ้า ชาวเหนือ
MANFA CHAONUEA

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2559

KMITL-2016-AR-M-005-032

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

THE DIFFERENCE BETWEEN AREA AND OBJECT

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF FINE ARTS PROGRAM IN VISUAL ARTS
FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2016

KMITL-2016-AR-M-005-032

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPY RIGHT 2016

FACULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การขัดแย้งระหว่างพื้นที่และวัตถุ
THE DIFFERENCE BETWEEN AREA AND OBJECT
นักศึกษา นางสาวม่านฟ้า ชาวเหนือ
รหัสประจำตัว 56602030
ปริญญา ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา ทัศนศิลป์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์กัญจณา คำโสภี
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม -

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
รองศาสตราจารย์กัญจณา	คำโสภี	กัญจณา คำโสภี
รองศาสตราจารย์อลิตา	จันทิพย์เพ็ชร	อลิตา จันทิพย์เพ็ชร
รองศาสตราจารย์มัลลิกา	มังกรวงษ์	มณฑิลา มังกรวงษ์
รองศาสตราจารย์สรธรรมรงค์	สิงห์เสณี	สรธรรมรงค์ สิงห์เสณี
อาจารย์อรรถมย์	พองสมุทร	อรรถมย์ พองสมุทร

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ 14 กรกฎาคม 2558 เวลา 09.00 น.
สถานที่สอบ สาขาวิชาศิลปกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์รับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเชฐ โสวิทย์สกุล)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

วันที่ 24 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2559

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การขัดแย้งของพื้นที่และตัววัตถุ
นักศึกษา	นางสาว ม่านฟ้า ชาวเหนือ
รหัสประจำตัว	56602030
ปริญญา	ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์
พ.ศ.	2559
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รศ. กัญญา คำโสกี

บทคัดย่อ

กรอบความคิดเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม แสดงให้เห็นว่าสังคมและวัฒนธรรมนั้นมีลักษณะเป็นพลวัตหรือไม่คงที่ แต่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้โครงสร้างทางสังคมและวิถีการดำรงชีวิตหรือวัฒนธรรมของมนุษย์ในแต่ละสังคมเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย เช่นเดียวกันกับวิถีชีวิตของคนในจังหวัดเชียงรายที่ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้คนในจังหวัดเชียงรายที่รับเอากระแสอิทธิพลวัฒนธรรมบริโภคนิยมจากสังคมเมืองเข้ามามากขึ้นจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วในระยะเวลา 2-3 ปีที่ผ่านมา จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้ข้าพเจ้าเห็นว่าการเติบโตของธุรกิจ เป็นการแสดงออกถึงชีวิตความเป็นอยู่ของคนเชียงรายอีกรูปแบบหนึ่ง ที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นอยู่และวิถีชีวิตที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปของสังคมได้อย่างชัดเจน

ในผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้ามุ่งเน้นการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงไปของพื้นที่และวิถีชีวิตของคนในจังหวัดเชียงราย ซึ่งลักษณะของงานนั้นจะเป็นการประกอบสร้างขึ้นของพื้นที่และวัตถุ เพื่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างพื้นที่และวัตถุ อันนำไปสู่ความรู้สึกใหม่ ต่อตัววัตถุและพื้นที่ที่อยู่ในภาพ ผลงานศิลปกรรมชุดนี้ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์การสร้างพื้นที่ใหม่บนความขัดแย้งของพื้นที่และวัตถุออกมาเป็นงานศิลปะทั้งหมด 1 ประกอบด้วยผลงานทั้งหมด 6 ชิ้น ใช้วิธีการสร้างสรรค์ผลงาน โดยการถ่ายภาพ และการรีทัช และนำเสนอในลักษณะของภาพถ่ายสองมิติ ซึ่งหลังจากการสร้างสรรค์ผลงานสมบูรณ์แล้ว ได้นำไปสู่กระบวนการวิเคราะห์ในส่วนของเอกสาร เพื่อให้เห็นวิธีการทำงานอย่างเป็นขั้นตอนจนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์

Thesis	The different between area and object
Student	Miss. Manfa Chaonuea
Student ID.	56602030
Degree	Master of Fine Arts
Program	Visual Arts
Year	2016
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Kunjana Dumsopee

ABSTRACT

The scope of perspective about the change in society and culture reflects the way the specific society and culture are dynamic—they are unstoppably changing. It leads to the change of social structure, way of life and culture in each society. Similar to the life of people living in Chiangrai Province, according to my observation of the change in society and culture in Chiangrai, people receive more and more of the materialistic trend from urban society, which is led by the rapid change in the passed 2-3 years. These changes show me how the business's progression can mirror one side of Chiangrai's way of life, which clearly presents the changing in people's lives.

In this work, I aim to illustrate how area and way of life in Chiangrai have changed. For the feature of this work, it is the combination between area and object. This will create the contradiction between area and object which will then lead to the new perspective towards the area and object in the picture.

In this art work, I have created a new area out of the contradiction between the basic area and object, and presented it through artistic form. There are six pieces of the art works created by photographing and retouch, which then are presented in the form of 2D photograph. Finally, the finished works leads to documentary of analytical system to show the steps and methods, from the beginning till the work finish.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ความเมตตากรุณา และความร่วมมือจากหลายๆ ฝ่าย ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอขอบคุณทุกท่านมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ รศ.กัญญา คำโสภี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รวมถึง รศ.อลิตา จันฝั่งเพชร อาจารย์อรรถม พองสมุทร และอาจารย์สาขาทัศนศิลป์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทุกท่าน ที่ตั้งใจ ทุ่มเท อบรมสั่งสอน ให้ความรู้และคำแนะนำต่างๆแก่ข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณคุณแม่ที่สนับสนุนทุกอย่าง และให้กำลังใจ ให้ความเข้าใจเสมอมา
ขอบคุณพี่ฝัน ที่คอยแนะนำ และช่วยเหลือ ในทุกๆสถานการณ์

ขอบคุณยักษ์เล็ก ที่ช่วยแนะนำเส้นทางและคอยดูแล ช่วยเหลือ ไปด้วยกันทุกๆที่ตลอดการถ่ายงาน ตื่นเช้า-กลับดึกก็ไปด้วยกัน

และขอขอบคุณทุกๆท่านที่มีความเกี่ยวข้องในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ รวมทั้งการ
แสดงงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ขอขอบคุณมากค่ะ

ม่านฟ้า ชาวเหนือ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญภาพ.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 ที่มาและแนวคิดสร้างสรรค์.....	7
1.3 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	8
1.4 ขอบเขตการศึกษา.....	8
บทที่ 2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปกรรม.....	9
2.1 อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1.1 ศิลปะแลนด์อาร์ต Land Art.....	9
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินภาพถ่าย.....	15
2.2.1 อิทธิพลจากศิลปินภาพถ่าย ไมเคิล เลวิน (Michael Levin).....	15
2.2.2 อิทธิพลจากศิลปินภาพถ่าย เดวิด เบอร์ดินี (David Burdeny).....	21
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการและสร้างสรรค์.....	29
3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
3.2 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	29
3.2.1 หาความบันดาลใจ.....	29
3.2.2 เลือกพื้นที่ และวัตถุ.....	30
3.2.3 การเตรียมอุปกรณ์.....	31
3.2.4 การถ่ายภาพ.....	35
3.2.5 ปรับภาพ.....	36
3.2.6 รีทัชภาพ.....	37
3.2.7 การอัปเดตขยายภาพ.....	39
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์.....	40
4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ (Element of Art).....	40
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบทางทัศนศิลป์ (Principle of Composition).....	46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 บทสรุป.....	52
5.1 บทสรุป.....	52
5.2 ปัญหา.....	52
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	54
บรรณานุกรม.....	55
ภาพผลงานศิลปะ.....	56
ประวัติเจ้าของผลงาน.....	65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต่อVอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 Spiral Jetty, โรเบิร์ต สมิธสัน	12
2.1 Spiral Jetty, โรเบิร์ต สมิธสัน	13
2.3 The lightning Field , วอลเตอร์ เดอ มาเรีย.....	13
2.4 Surrounded Islands, คริสโต และ ชอง-คลอด	14
2.5 The New York Room, วอลเตอร์ เดอ มาเรีย	14
2.6 A Line In The Himalayan 1975, ริชาร์ด ลอง	15
2.7 ช่างภาพ Michael Levin.....	16
2.8 ผลงาน Approaching Rains2012	17
2.9 ผลงาน Calais 2012.....	18
2.10 ผลงาน Harbors Walls 2013.....	18
2.11 ผลงาน Promenade 2013	19
2.12 ผลงาน Serpent 2012	19
2.13 ผลงาน Weir 2013.....	20
2.14หนังสือภาพ Zebrato	20
2.15ช่างภาพ David Burdeny	21
2.16 ผลงาน Palace Square, St. Petersburg, Russia, 2015.....	24
2.17 ผลงาน Traces 2011-2013 No.13	25
2.18 ผลงาน Traces 2011-2013 Album, No.10.....	25
2.19 ผลงาน Traces 2011-2013 Album, No.8.....	26
2.20 ผลงาน Desert Walk (Resting),Lencois Maranhenses, Brazil, 2013	26
2.21 ผลงาน Lagoa Bonita, Lencois Maranhenses, Brazil, 2013.....	27
2.22 ผลงาน Goalposts I, Cotacabana Beach, Beach, Rio de Janeiro, Brazil, 2013.....	27
2.23 ผลงาน Soccer Match, Cotacabana Rio de Janeiro, Brazil, 2013.....	28
3.1 กล้องดิจิทัล CANON 60D	31
3.2 เลนส์ CANON 10-22 mm	31
3.3 เลนส์ CANON 18-55 kit II	32
3.4 เลนส์ CANON 55-200 USM	32
3.5 ฟิลเตอร์ COKIN ND8.....	33
3.6 ฟิลเตอร์ COKIN ND4.....	33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.7 ขาจับฟิลเตอร์สี่เหลี่ยม	34
3.8 Step Ring	34
3.9 ขาตั้งกล้อง Benro A300	34
3.10 ภาพตัวอย่างบันไดที่ใช้ถ่ายภาพ.....	35
3.11 ภาพตัวอย่างตอนไปถ่ายภาพ.....	36
3.12 ภาพตัวอย่างโปรแกรม Adobe Lightroom ที่ใช้ในการปรับภาพ.....	36
3.13 ภาพตัวอย่างการตัดต่อภาพใน โปรแกรม Adobe Photoshop (1).....	37
3.14 ภาพตัวอย่างการตัดต่อภาพใน โปรแกรม Adobe Photoshop (2).....	38
3.15 ภาพตัวอย่างการตัดต่อภาพ และตกแต่งภาพจนเสร็จสมบูรณ์.....	38
3.16 ภาพตอนนำภาพผลงาน ไปอัดขยายที่ร้าน.....	39
4.1 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุเรื่องเส้น.....	41
4.2 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่องน้ำหนักก่อนและแก่ของแสงเงา.....	42
4.3 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่องสีที่ว่าง.....	42
4.4 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่องสี ภาพที่ 1.....	43
4.5 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่องสี ภาพที่ 2.....	43
4.6 ตัวอย่างรายละเอียดกระดาษ Awagami Bamboo ที่ใช้ในการปริ้นท์ภาพ.....	45
4.7 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่องลักษณะผิว.....	45
4.8 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่อง เอกภาพ.....	46
4.9 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่อง ความสมดุลของสิ่งที่ซ้ำหรือเหมือนกัน.....	47
4.10 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่อง ความสมดุลของสิ่งที่ขัดแย้งหรือต่างกัน.....	48
4.11 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่องจุดสนใจหรือการเน้น.....	49
4.12 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่อง จุดสนใจหรือการเน้น.....	49
4.13 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่อง ความกลมกลืนแบบคล้อยตามกัน.....	50
4.14 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่อง ความกลมกลืนแบบขัดแย้งกัน.....	50
4.15 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่องจังหวะ	51

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพผลงานศิลปะ	หน้า
ชื่อผลงาน The difference between area and object No.1.....	57
ชื่อผลงาน The difference between area and object No.2.....	58
ชื่อผลงาน The difference between area and object No.3.....	59
ชื่อผลงาน The difference between area and object No.4.....	60
ชื่อผลงาน The difference between area and object No.5.....	61
ชื่อผลงาน The difference between area and object No.6.....	62
ชื่อผลงาน The difference between area and object No.7.....	63
ชื่อผลงาน The difference between area and object No.8.....	64

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

1.1.1 ความขัดแย้ง

ความหมายของความขัดแย้ง ความขัดแย้ง มาจากภาษาอังกฤษว่า Conflict มาจากภาษาละตินว่า Confligere แปลว่า การต่อสู้ (Fight) การทำสงคราม (Warfare) ความไม่ลงรอย หรือเข้ากันไม่ได้ (Incompatibility) การขัดแย้งซึ่งกันและกันหรือการเป็นปรปักษ์ (Opposition) หมายถึง การที่บุคคลสองคน หรือกลุ่มบุคคล มีความเห็น ความเชื่อ หรือความต้องการไม่เหมือนกัน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิต, 2556: 183) นิยามคำว่า ความขัดแย้ง ประกอบด้วยคำสองคำ กล่าวคือ ขัด ซึ่งหมายถึง การไม่ทำตาม ฝ่าฝืน ขืนไว้ และ แย้ง หมายถึง ไม่ตรงหรือลงรอยเดียวกัน ต้านไว้ ทานไว้ ฉะนั้น จึงสรุปได้ว่า ความขัดแย้งนั้น หมายถึงการที่บุคคลทั้งสองฝ่ายไม่ลงรอยกันจึงพยายามที่จะต้านทานฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่ตนเองมีความคิด หรือการกระทำที่ไม่สอดคล้อง หรือ ไม่สมนัย กับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอื่นในครอบครัวหรือสังคม

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2540: 29) กล่าวว่า แนวคิดเกี่ยวกับความขัดแย้งได้พัฒนามาจากอดีตถึงปัจจุบัน โดยแนวคิดเดิมที่ยอมรับว่าเป็นแบบฉบับหรือเป็นแนวคิดชั้นคลาสสิก (classic) ได้แก่ แนวคิดของมาร์ก (Carl Marx) เวเบอร์ (Max Weber) ซิมเมิล (George Simmel) และ มอสคา (Gaetona Mosca) ในระยะต่อมามีผู้รับมรดกแนวคิดของซิมเมิล และได้พัฒนาแนวคิดนี้ให้กว้างขวางออกไปอีก ซึ่งได้แก่แนวคิดของโคเซอร์ (Lewis A. Coser) และแคปโลว์ (Theodore Caplow) เสริมศักดิ์ ได้อธิบายแนวคิดเกี่ยวกับความขัดแย้งเหล่านี้ไว้ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดของมาร์กซ์

มาร์กซ์ เชื่อว่าความขัดแย้งและการเปลี่ยนแปลงเป็นของกลุ่มกัน เขาใช้การวิเคราะห์ความขัดแย้งเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สังคม มาร์กซ์ยืนยันว่าความขัดแย้งเป็นกฎพื้นฐานของชีวิต การวิเคราะห์สังคมของมาร์กซ์อยู่บนพื้นฐานของการศึกษาความขัดแย้งทางเศรษฐกิจ โดยใช้ความขัดแย้งเป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาสังคม มาร์กซ์เชื่อว่า จุดเริ่มต้นของความขัดแย้งมาจากปัญหาเศรษฐกิจ ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มเกิดขึ้นเพราะแต่ละกลุ่มมีความสนใจทางเศรษฐกิจที่ตรงข้ามกัน

2. แนวคิดของเวเบอร์

เวเบอร์ยอมรับว่าความขัดแย้งในผลประโยชน์ระหว่างบุคคลพบได้ทุกหนทุกแห่งในสังคม ความขัดแย้งเป็นผลมาจากการมีทรัพยากรหรือรางวัลอย่างจำกัด ซึ่งการที่คนหนึ่งได้รับทำให้อีกคน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนึ่งไม่ได้รับ การที่คนหนึ่งสามารถบรรลุความปรารถนาตนเองในสภาพที่มีทรัพยากรอย่างจำกัด ทำให้ผู้นั้นมีอำนาจมากขึ้น ความขัดแย้งทั้งหลายไม่จำเป็นต้องนำไปสู่การต่อสู้กัน และถือว่าการแข่งขันเป็นรูปแบบหนึ่งของความขัดแย้ง

3. แนวคิดของซิมเมล

ซิมเมล นักสังคมวิทยาชาวเยอรมันชี้ให้เห็นว่าความขัดแย้งเป็นปฏิสัมพันธ์รูปแบบหนึ่ง (sociation) ที่เกิดขึ้นในกลุ่มเพราะสมาชิกในกลุ่มมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน ความขัดแย้งเป็นผลมาจากการมีความรู้สึกเข้าข้างตนเองมากกว่าเข้าข้างฝ่ายอื่น ซึ่งโดยมากเกิดขึ้นเพราะพฤติกรรม หรือ คุณลักษณะทางสังคมของแต่ละฝ่ายมีความสำคัญเหนืออีกฝ่าย ไม่มีองค์การใดหรือบุคคลใดจะหนีพ้นจากความขัดแย้งไปได้ ความขัดแย้งมักจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางสังคม

4. แนวคิดของมอสคา

มอสคา นักสังคมวิทยาชาวอิตาลีได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความขัดแย้งว่า ความขัดแย้งในสังคม ไม่ว่าจะเป็นความขัดแย้งระหว่างบุคคลกับบุคคล หรือระหว่างกลุ่มกับกลุ่มเป็นของปกติที่เกิดโดยธรรมชาติและไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ในการดำรงชีวิตในสังคม มอสคาไม่เห็นด้วยกับแนวคิดของมาร์กซ์ที่ว่าเศรษฐกิจเป็นตัวกำหนดสาเหตุแห่งความขัดแย้งแต่เพียงอย่างเดียว มอสคาเชื่อว่าความขัดแย้งที่สำคัญที่สุดในสังคม คือความขัดแย้งเกี่ยวกับอำนาจ

5. แนวคิดของโคเซอร์

โคเซอร์ นักสังคมวิทยาชาวอเมริกัน เป็นผู้ขยายแนวคิดของซิมเมลให้กว้างขวางออกไป โดยชี้ให้เห็นว่าความขัดแย้งเป็นทั้งสิ่งที่เป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์ ความขัดแย้งอาจนำไปสู่ความกลมเกลียวหรือความแตกแยกก็ได้ ในเรื่องผลของความขัดแย้ง โคเซอร์เห็นว่า ความขัดแย้งนำไปสู่ความเปลี่ยนแปลง บางกรณีก็เป็นการกระตุ้นให้เกิดสิ่งใหม่ๆ ตามความเห็นของโคเซอร์ ความขัดแย้งไม่จำเป็นต้องขัดขวางหรือทำลายความสมดุล ตรงกันข้ามความขัดแย้งนั้นสามารถช่วยเสริมความสมดุลได้

โคเซอร์เชื่อว่า ความขัดแย้งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการขัดเกลาทางสังคม ความขัดแย้งเป็นตัวสนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม สามารถทำให้สังคมเปลี่ยนชีวิตความเป็นอยู่จากด้านหนึ่งไปสู่อีกด้านหนึ่งได้

6. แนวคิดของแคปโลว์

แคปโลว์ เป็นอีกผู้หนึ่งที่พยายามขยายแนวคิดของซิมเมลให้กว้างออกไปอีก แคปโลว์เชื่อว่า ความขัดแย้งเป็นกระบวนการเบื้องต้นทางสังคม และไม่มีวิธีการใดที่จะเห็นได้ง่ายๆ ในการยกเอาความขัดแย้งทุกอย่างออกไปจากองค์การ ในกระบวนการขัดแย้งนั้น มีความเป็นไปได้สูงที่ฝ่ายอ่อนแอกว่าจะรวมตัวกันเพื่อต่อสู้กับฝ่ายที่เข้มแข็งกว่า

นัยและประเภทของความขัดแย้ง

ความขัดแย้งที่กล่าวมาข้างต้นนั้นสามารถแบ่งออกเป็น 2 นัยและ 2 ประเภท ดังนี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความขัดแย้งมีความหมาย 2 นัย

ความขัดแย้งมีความหมาย 2 นัยคือ นัยลบและนัยบวก (พระมหาพรหมยา ธมฺหาโส) (นิตินุญชากร), 2554: 23) ดังนี้

1.1 ความขัดแย้งในแง่บวก หมายถึง ความขัดแย้งที่ก่อให้เกิดการสร้างสรรค์ พัฒนาและก่อให้เกิดผลดีต่อตนเอง องค์กร และสังคมในแง่ของทัศนคติและพฤติกรรม ในบางคราว เมื่อเกิดความขัดแย้งแล้วก็สามารถที่จะหาทางออกในเชิงสมานฉันท์

1.2 ความขัดแย้งในแง่ลบ หมายถึง ความขัดแย้งที่ก่อให้เกิดผลเสีย และบรรยากาศที่ไม่ดีต่อตนเอง องค์กรและสังคม อันเป็นการสะท้อนรูปลักษณะของความขัดแย้งออกมาในมิติของความรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นการด่ากัน การทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย และทำสงครามประหัตประหารซึ่งกันและกัน

2. ความขัดแย้ง 2 ประเภท

นอกจากนัย 2 อย่างแล้ว ความขัดแย้งยังอาจแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.1 ความขัดแย้งระหว่างบุคคลที่มีฐานะเท่าเทียมกัน (symmetric conflicts)

2.2 ความขัดแย้งระหว่างบุคคลที่มีฐานะไม่เท่าเทียมกัน (asymmetric conflicts)

ฐานะในที่นี้ประกอบด้วยการมีคุณลักษณะที่คล้ายคลึงและมีทรัพยากรเท่าๆ กัน ตลอดจนความมีการศึกษา ระดับความเป็นอิสระส่วนตัวและอื่นๆ

สาเหตุแห่งความขัดแย้ง

ความขัดแย้งอาจสรุปเป็น 3 ชนิดสำคัญตามสาเหตุของความขัดแย้งได้แก่

1. ความขัดแย้งในทางเศรษฐกิจ เช่น ระหว่างกรรมกรกับนายทุน เกษตรกรกับพ่อค้า ประเทศกำลังพัฒนากับประเทศพัฒนาแล้ว

2. ความขัดแย้งในทางสังคม อันเกิดจากความแตกต่างในทางค่านิยม ประเพณี วิถีชีวิต เพศ และความเชื่อ ได้แก่ ความขัดแย้งทางเชื้อชาติ ความขัดแย้งทางเพศ ความขัดแย้งทางศาสนา

3. ความขัดแย้งทางการเมือง อันเกิดจากความแตกต่างทางความสัมพันธ์ด้านอำนาจ เช่น ความขัดแย้งระหว่างพลเรือนกับทหาร ระหว่างประชาชนกับผู้ปกครอง ระหว่างท้องถิ่นกับส่วนกลาง และระหว่างคู่แข่งทางการเมือง

จากคำนิยามความหมายและแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความขัดแย้งของนักสังคมวิทยาที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าความขัดแย้งเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ทุกสังคมย่อมมีความขัดแย้งทั้งในเรื่องความขัดแย้งในทางเศรษฐกิจ ความขัดแย้งในทางสังคม และความขัดแย้งในทางการเมือง อันเนื่องมาจากการที่บุคคลในสังคมมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิด ค่านิยม ความสนใจ วิธีการ ความต้องการหรือเป้าหมายที่ไปด้วยกันไม่ได้หรือขัดกัน ซึ่งความขัดแย้งก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสีย รวมทั้งความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเหล่านี้ล้วนแล้วแต่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.2 การเปลี่ยนแปลงทางสังคม

การเปลี่ยนแปลงทางสังคม หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระบบความสัมพันธ์ของบุคคลที่อยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นพวกเดียวกันเป็นการเปลี่ยนแปลงในกรอบกำหนดขอบเขตสิทธิและหน้าที่ที่บุคคลจะปฏิบัติต่อกัน ได้จากที่เคยกำหนดอยู่ก่อนการเปลี่ยนแปลงของสังคมมีทั้งในระดับจุลภาค ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมส่วนบุคคลที่เกิดขึ้นอยู่เป็นปกติ แต่ในอัตราและความมากน้อยแตกต่างกันตามท้องที่แล้วแต่โอกาสหรือกาลเวลา เช่น ในเรื่องค่านิยมหรือคุณค่าทางจริยธรรม การแต่งกายมารยาท และการใช้ภาษา การเปลี่ยนแปลงในระดับนี้จะเปลี่ยนไปอย่างช้า ๆ ในระดับมหภาค คือการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบของสังคม การเปลี่ยนแปลงในระดับนี้เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสะสมในระดับจุลภาค (ผจงจิตต์ อธิคมนันท์, 2543: 11)

การเปลี่ยนแปลงทางสังคม คือกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโครงสร้างและหน้าที่ของสังคม มักจะหมายถึงการเปลี่ยนแปลงของ โครงสร้างหรือของรูปแบบของความสัมพันธ์ และการปะทะสัมพันธ์กันทางสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับบทบาท ระเบียบแบบแผน ค่านิยมและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่ซับซ้อนมาก และเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ในโครงสร้างสังคม รวมทั้งความสัมพันธ์กับปัจจัยที่ไม่ใช่ทางสังคมด้วย เช่น การเปลี่ยนแปลงทางนิเวศวิทยา ประชากรและเทคโนโลยีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเกิดขึ้น ได้หลายระดับ ตั้งแต่ระดับบุคคลไปจนถึงระดับโลก

หากพิจารณาถึงความหมายการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมแล้ว การเปลี่ยนแปลงทางสังคมอาจเกิดขึ้นได้จากความสัมพันธ์ทางสังคมในแต่ละเรื่อง อาจเกิดขึ้นในส่วนย่อยหรือส่วนใหญ่ของความสัมพันธ์ทางสังคมก็ได้หรือการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่มีผลทำให้ความสัมพันธ์ทางสังคมเกิดความแตกต่างกันขึ้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งแล้ว ไม่ว่าจะการเปลี่ยนแปลงจะเปลี่ยนเล็กน้อยหรือใหญ่โตเพียงไรก็ตาม ย่อมถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้ทั้งสิ้น ส่วนการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมนั้น เป็นการเปลี่ยนแปลงในแบบแผนของการดำเนินชีวิตของชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งย่อมจะมีวิถีชีวิตเป็นของตนเอง การเปลี่ยนแปลงทางสังคมกับการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมนั้น ในทางปฏิบัติแล้วยากที่จะแยกออกจากกันได้โดยเด็ดขาด เพราะหากมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น ท้ายที่สุดการเปลี่ยนแปลงก็จะมีผลกระทบถึงสองลักษณะดังกล่าวเสมอ (สนิท สัมครการ, 2542: 3)

1.1.3 จังหวัดเชียงราย

จังหวัดเชียงราย เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ในภาคเหนือของประเทศไทย ตั้งอยู่ตอนเหนือสุดของประเทศ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร 824 กิโลเมตร

ในอดีตจังหวัดเชียงราย เป็นที่ตั้งของเมืองที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ตั้งแต่ยุคก่อตั้งอาณาจักรล้านนา เช่น เมืองเชียงแสน เมืองเชียงราย เมืองเชียงของ เมืองเชริง หรือ เมืองเทิง จังหวัดเชียงราย เป็นจังหวัดมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน เคยเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรล้านนาแต่โบราณกาลประมาณ 750 ปีที่ผ่านมา มีอายุเก่าแก่กว่าจังหวัดเชียงใหม่ไปโดยประมาณ 50 กว่าปี มี "คำเมือง" เป็นภาษาท้องถิ่น มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวทั้งด้านศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรมที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ในรูปแบบล้านนา ไทลื้อ ไทใหญ่ ไทจีน จากสิบสองปันนาผสมผสาน เข้าด้วยกัน

ปัจจุบัน จังหวัดเชียงราย เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับ 4 ของภาคเหนือ (รองมาจาก เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน และลำปาง) อยู่ที่ประมาณ 11,678.369 ตร.กม. หรือประมาณ 7,290,000 ไร่ มีประชากรทั้งหมดประมาณ 1,204,660 คน เป็นอันดับที่ 2 ของภาคเหนือ และเป็นศูนย์กลางทางสังคม ศิลปะและวัฒนธรรมล้านนาและมีแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเป็นจำนวนมาก รวมทั้งเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ การค้า การคมนาคมและการท่องเที่ยวแห่งอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขงระหว่างพม่า จีน และลาว ทำให้จังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่ในด้านความเจริญมากขึ้น เป็นอันดับที่ 2 รองมาจากจังหวัดเชียงใหม่ เพราะตัวเมืองเชียงราย ได้กลายเป็นเทศบาลนครเชียงราย สืบเนื่องมาจากการขยายพื้นที่ในเขตเมือง จำนวนโรงเรียน โรงพยาบาล และมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้นตามลำดับ การปกครองออกเป็น 18 อำเภอ มีแม่น้ำกก แม่น้ำอิง และแม่น้ำโขง เป็นแม่น้ำสายสำคัญ ท่าเลที่ตั้งของจังหวัดเชียงรายอยู่บริเวณรอยต่อระหว่าง 3 ประเทศ คือ ประเทศไทย ประเทศลาว และประเทศพม่า หรือรู้จักกันในนามของดินแดนสามเหลี่ยมทองคำที่เป็นแหล่งผลิตฝิ่นที่สำคัญของโลก ปัจจุบัน จังหวัดเชียงรายได้รับความสนใจในฐานะประตูสู่พม่า ลาว และจีนตอนใต้ ผ่านทางหลวงเอเชียสาย 2 และทางหลวงเอเชียสาย 3

อาณาเขตของจังหวัดเชียงราย

ทิศเหนือ ติดต่อกับเมืองสาครและจังหวัดท่าขี้เหล็กของรัฐบาล ประเทศพม่า และแขวงบ่อแก้ว ประเทศลาว

ทิศตะวันออก ติดต่อกับแขวงอุดมไซ ประเทศลาว

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอภูซาง อำเภอจุน อำเภอดอกคำใต้ อำเภอภูกามยาว อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา อำเภอเมืองปาน อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง และอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

ทิศตะวันตก ติดกับอำเภอดอยสะเก็ด อำเภอพร้าว อำเภอไชยปราการ อำเภอฝาง และอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ และเมืองสาคร รัฐบาล ประเทศพม่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จังหวัดเชียงรายมีประชากรหลายเชื้อชาติ ทั้งชาวไทยพื้นราบ¹ ประกอบด้วยชาวไทยวน ไทลื้อ ไทจีน ไทใหญ่ ชาวไทยภูเขา² และชาวจีน³ ที่อพยพเข้ามาอาศัยอยู่บนดอยสูง ผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่า⁴ ชาวลาวยอพยพ⁵ ซึ่งแต่ละชนชาติจะมีประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่มีเอกลักษณ์ เป็นเสน่ห์หรืออีกอย่างที่ทำให้เชียงรายได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ช่วงเวลา 10 ปีที่ผ่านมาอัตราเศรษฐกิจของเชียงรายเติบโตสูงเป็น 6 เท่า โดยปี 2554 มีปริมาณการค้าชายแดนสูงถึง 29,771.51 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 41.25 จากปีก่อน โดยเป็นมูลค่านำเข้ารวม 3,600 ล้านบาท และมูลค่าส่งออกกว่า 26,000 ล้านบาท จึงทำให้เชียงรายได้ดุลการค้าจากการค้าชายแดนผ่านชายแดนที่ด่านถาวร 4 จุดใน 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเชียงแสนและเชียงของตรงข้ามกับฝั่งลาว และอำเภอแม่สายตรงกับอำเภอท่าลี่แห่งหลักของพม่า นอกจากนี้ยังมีจุดผ่อนปรนอีก 10 แห่ง รวมถึงธุรกิจและธุรกรรมกับ 3 ประเทศ คือ พม่า จีน และลาว นั่นก็คือกัก (เอกสารแผนพัฒนาจังหวัดเชียงราย พ.ศ.2553-2556 โดยสำนักงานจังหวัดเชียงราย)

การมีความสัมพันธ์กับชายแดนที่ดีเยี่ยมได้เป็นสะพานเชื่อมต่อโอกาสที่จะสร้างความกระตือรือร้นใหม่ให้กับเมือง และอาจนำความเปลี่ยนแปลงแบบสุดขีดมาสู่เชียงราย เชียงรายในปัจจุบันกำลังเพิ่มความคล่องตัวของระบบขนส่งและ โลจิสติกส์ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น การเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 4 (เชียงของ-ห้วยทราย)เชื่อมต่อเส้นทางการค้า R3A มุ่งสู่เมืองคุนหมิง มณฑลยูนนาน ตอนใต้ของ ประเทศจีน นับเป็นสิ่งที่ดีอันจะนำความเจริญสู่เมืองเชียงราย เพื่อต้อนรับความเป็นสากล และความเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค ไม่ว่าจะเป็นแผนเกี่ยวกับเศรษฐกิจ เช่น การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) หรือข้อตกลงทางการค้า FTA ของไทยและจีน รวมถึงการผลักดันให้เชียงรายเป็นประตูการค้าของกลุ่มภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง GMS (จีนยูนนาน พม่า ลาว เวียดนาม กัมพูชา ไทย) และ กลุ่ม BIMSTEC (อินเดีย บังกลาเทศ พม่า ศรีลังกา ภูฏาน เนปาล ไทย) หรือกระทั่งแผนเปิดตลาดการค้าท่องเที่ยวของเชียงรายเพื่อให้เป็นจังหวัดต้นแบบการท่องเที่ยวรับ AEC เพราะเชียงรายมีจุดเชื่อมโยงกับสิบสองปันนา ฝั่งโขง พม่า รวมถึงการผลักดันสายการบินต่างประเทศให้บินตรงจากประเทศต่างๆ มาสู่เชียงรายให้มากขึ้น

¹คนไทยพื้นราบ ประกอบด้วยชาวไทยวน ไทลื้อ ไทจีน ไทใหญ่ ดังนี้ ไทยวน หรือคนเมือง เป็นประชากรกลุ่มใหญ่ที่สุด ไทลื้อ,ไทจีน,ไทใหญ่ เป็นกลุ่มชนที่มีถิ่นฐานเดิมอยู่ในที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง และทางตอนใต้ของจีน

²ชาวไทยภูเขา ประกอบด้วย อาข่า มูเซอ เชา กะเหรี่ยง ลีซอ ม้ง

³ชาวจีน หรือชาวจีนฮ่อ ชนกลุ่มน้อยซึ่งสืบเชื้อสายจีน ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วเป็นอดีตทหารพรรคก๊กมินตั๋ง ได้มาตั้งรกรากในพื้นที่ ที่มีความโดดเด่นได้แก่ หมู่บ้านสันติคีรี

⁴ผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่า บุคคลหลายสัญชาติที่อพยพมาจากพม่าเข้าอยู่ในประเทศไทยก่อนวันที่ 9 มีนาคม 2519 การออกนอกเขตจังหวัดที่อยู่อาศัยต้องขออนุญาตจากปลัดกระทรวงมหาดไทย

⁵ชาวลาวยอพยพ คนลาวที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องตามแนวชายแดนของประเทศไทย เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองของลาวในปี พ.ศ. 2517 ขณะนี้ทางการของไทยยังไม่อนุญาตให้เดินทางออกนอกเขตจังหวัดที่อยู่อาศัย เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาทิ สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย โดยปัจจุบัน เชียงรายมีรายได้จากการท่องเที่ยวเฉลี่ยปีละ 5 หมื่นล้านบาท ซึ่งหากมีการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว การปรับปรุงมาตรฐานและรูปแบบสินค้าให้มีความเป็นนานาชาติมากขึ้น และด้วยประการต่างๆเหล่านี้ ส่งผลให้เชียงรายที่เคยสงบเงียบต้องลุกขึ้นมารับมือกับความพลุกพล่านที่ค่อยๆ ก่อตัวขึ้น ด้านหนึ่ง เศรษฐกิจที่เติบโตจะสร้างบรรยากาศที่คึกคักให้กับเมือง การหลั่งไหลของแรงงานต่างชาติ และต่างเมืองก็จะนำมาซึ่งสีสันใหม่ จะเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ส่งพลังงานทั้งด้านบวกและด้านลบ

จากกรอบแนวคิดเรื่องความขัดแย้งและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม จึงสรุปได้ว่าทุกสังคมมีความเป็นพลวัต หรือมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในแต่ละสังคมนั้น ส่วนหนึ่งก็เป็นผลมาจากความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคม เมื่อมองย้อนกลับไปถึงการเปลี่ยนแปลงไปของเชียงรายอันเป็นจังหวัดบ้านเกิดของข้าพเจ้า ยกตัวอย่างเช่น การสร้างถนนใหม่ การสร้างห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ รวมทั้งการเปิดตัวของโครงการบ้านจัดสรร โครงการคอนโดมิเนียม การเพิ่มจำนวนของธุรกิจส่วนตัว หรือแม้กระทั่ง มีร้านค้าแฟรนไชส์อาหาร ซึ่งแต่ละร้านต่างก็ลงทุนตกแต่งร้านให้ดึงดูดและมีเอกลักษณ์เฉพาะ ไม่ต่างอะไรกับร้านค้าแฟรนไชส์ใดๆ ในกรุงเทพฯ ทำให้ข้าพเจ้าเห็นว่า เชียงรายกำลังเปลี่ยนไป ทั้งหมดนี้จึงนำไปสู่ที่มาและแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

1.2 ที่มาและแนวคิดสร้างสรรค์

เกิดจากความชอบของข้าพเจ้า ที่ชอบพื้นที่(Space) ที่เป็นพื้นที่โล่ง กว้าง และเมื่อข้าพเจ้ามีโอกาสดูเรียนรู้อะไรกับการถ่ายภาพ จึงทำให้ข้าพเจ้าสนใจ และชอบถ่ายภาพทิวทัศน์ และจากที่ ข้าพเจ้าสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงในพื้นที่จังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นบ้านเกิดของข้าพเจ้าข้าพเจ้าอยากนำเสนอถึงเรื่องราวการเปลี่ยนแปลงของบ้านเกิดจึงได้สร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ขึ้น โดยการสร้างพื้นที่ใหม่ในจินตนาการโดยใช้ความขัดแย้งระหว่างพื้นที่และวัตถุ นำเสนอความขัดแย้งทางสังคมในด้านเศรษฐกิจ เพื่อนำเสนอให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของจังหวัดเชียงรายจากสังคมชนบทไปสู่สังคมเมืองที่เห็นได้ชัดในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา

ผลงานชิ้นนี้เป็นการเล่าเรื่องด้วยพื้นที่ (Space) โดยสื่อผ่านความขัดแย้งระหว่างพื้นที่ที่เป็นธรรมชาติ กับฟอร์มหรือวัตถุในภาพซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งความขัดแย้งความผิดที่ผิดทาง หรือการย้ายสลัที่วัตถุไปไว้ในสถานที่ใหม่นี้ ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อต้องการสร้างความรู้สึกใหม่ให้กับพื้นที่และวัตถุที่อยู่ในภาพ ทำให้เกิดภาพในลักษณะเหนือจริงหรือเป็นภาพความฝันที่สะท้อนถึงความรู้สึกของข้าพเจ้า

ในผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ใช้การขัดแย้งของพื้นที่และตัววัตถุ ผ่านลักษณะอาชีพธุรกิจการค้าและพื้นที่ทางการเกษตร เพื่อเสนอถึง การเปลี่ยนแปลงทางความคิดเกี่ยวกับการประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาชีพของคนปัจจุบันในสังคมไทยที่มีความนิยมในการทำธุรกิจส่วนตัว โดยเฉพาะการขายตัวทางธุรกิจในจังหวัดเชียงราย ซึ่งเป็นความเปลี่ยนแปลงที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างจากสมัยก่อนที่ผู้คนมักจะประกอบอาชีพทางการเกษตร ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่าจากสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาของเทคโนโลยี การขายตัวทางเศรษฐกิจ การเปิดรับเอาวัฒนธรรมใหม่หรืออื่นๆ ได้ทำให้ความต้องการของมนุษย์ที่เปลี่ยนไปหรือ ทำให้การประกอบอาชีพ ธุรกิจส่วนตัวได้รับความนิยมน่าขึ้นในปัจจุบัน อาจเป็นเพราะคุณลักษณะของอาชีพนี้ที่ตอบสนองต่อความต้องการของคนในปัจจุบัน เช่นการมีอิสระในการกำหนดรูปแบบและวิธีการดำเนินงานของตัวเอง ได้ตามความเหมาะสม ผลตอบแทนที่ได้รับคือกำไรที่ได้มาจากการลงทุน กล่าวคือ เป็นเจ้านายของตัวเอง กำหนดแนวทางในการทำงานเองได้ มีอำนาจในการตัดสินใจ ในเรื่องต่างๆอย่างเต็มที่ และมีผลตอบแทนของรายได้ไม่จำกัด การมีอยู่ของธุรกิจส่วนตัวเหล่านี้มีผลทั้งบวกและลบและยังสามารถบอกได้ถึงคุณภาพชีวิต อันหมายถึงถึง กระแสสังคม วัฒนธรรม และสภาพเศรษฐกิจของพื้นที่ที่เปลี่ยนแปลงไปของเชียงรายได้อีกด้วย

1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.3.1 เพื่อชี้ให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวิถีชีวิตที่เกิดขึ้นของชาวเชียงราย
- 1.3.2 เพื่อให้ทราบถึงอิทธิพลของการรับวัฒนธรรมจากต่างถิ่น
- 1.3.3 เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจกับงานของตนเองอันนำไปสู่การแสวงหาแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีลักษณะเฉพาะตัว

1.4 ขอบเขตของโครงการ

- 1.4.1 ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและสังคมของคนจังหวัดเชียงราย
- 1.4.2 ศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ในรูปแบบของศิลปะ Land Art รวมทั้งศิลปินภาพถ่าย ไมเคิล เลวิน (Michael Levin) และ เดวิด เบอร์เดนนี่(David Burdeny)
- 1.4.3 สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคการถ่ายภาพและการรีทัช 2 ชุด รวมเป็นผลงานทั้งหมดจำนวน 8 ชิ้นขนาด 140 X 50 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปกรรม

2.1 อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ศิลปะแลนด์อาร์ต Land Art

ระหว่างทศวรรษ 1960s - 1970s ประเด็นพื้นที่ทางศิลปะแบบจารีตได้ถูกท้าทายจากศิลปินที่ทำงานและแสดงผลงานสร้างสรรค์นอกห้องแสดงศิลปะ ความเสื่อมศรัทธาต่อระบอบหอศิลป์ ประกอบกับความฟุ้งเฟ้อของศิลปะสมัยใหม่ที่อึดอัดจนมีปัจจัยทางสังคมต่างๆ เข้ามาแทรกแซงพร้อมกับการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของระบบทุนนิยม (Capitalism) ทำให้ศิลปินหัวก้าวหน้าในยุคนั้นต้องหาทางออกแบบใหม่ จึงเกิดการเปลี่ยนถ่ายกันระหว่างองค์ความรู้แบบโลกยุคสมัยใหม่ (Modern) กับการหวนไปหาจิตวิญญาณแบบอารยธรรมดั้งเดิม (Primitive) ศิลปินกลุ่มนี้เห็นคุณค่าของการสร้างสรรค์ผลงานที่อิงแอบไปกับภูมิทัศน์ของแต่ละพื้นที่ สำรวจรายละเอียดทางสภาพแวดล้อมของพื้นที่นั้นๆ ไม่ว่าจะเป็น กระจก แสงแดด กระจกใส หรือทัศนวิสัยอื่นๆ ด้วยการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ต้องลงสู่พื้นที่ทางภูมิศาสตร์จริง สัมผัสกับธรรมชาติอย่างจริงจัง ทำให้เกิดคำนิยามผลงานของศิลปินเหล่านี้ว่า “Land Art”

Land Art หรือ Earth Art เป็นลักษณะผลงานศิลปะที่สร้างสรรค์ด้วยวัตถุดิบจากธรรมชาติ เช่น หิน ดิน ทราย เป็นต้น ซึ่งมีการใช้ศัพท์เรียกศิลปะประเภทนี้ได้หลากหลาย เช่น Earthworks อันเนื่องมาจากผลงานในลักษณะแบบนี้ นอกจากจะใช้วัตถุดิบที่ได้จากธรรมชาติแล้ว ยังมักจะมีโครงสร้างที่ใหญ่ครอบคลุมพื้นที่มหาศาล ศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานแนวนี้จะมีหลักการการแสดงผลงานที่คล้ายกัน คือ

ประการที่หนึ่ง มีการใช้พื้นที่ทางธรรมชาติเป็นบริบทหลักในการทำงาน โดยที่ศิลปินจะเป็นผู้เข้าไปจัดการภูมิทัศน์ จึงทำให้มีการเรียกผลงานประเภทนี้ว่า ภูมิศิลป์

ประการที่สอง วัตถุดิบต่างๆที่จะนำมาสร้างสรรค์ต้องเป็นผลผลิตจากธรรมชาติ แต่ผลงานที่สร้างต้องมีสิ่งที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ แต่เป็นการเข้าไปจัดการพื้นที่ โดยศิลปินใช้วัสดุชั้นปฐมภูมิของธรรมชาติมาสร้างเป็นรูปลักษณ์ขึ้นมา สิ่งต่างๆที่ศิลปินเอาเข้ามาจัดการ (เช่น หิน ดิน ทราย เป็นต้น) มิได้สื่อถึงสาระของตัวมันเอง แต่กลับเป็นเสมือนสะพานที่เชื่อมระหว่างมนุษย์ไปสู่ความคิดในการสร้างสรรค์ศิลปะ เปิดประเด็นทางความคิดมากกว่าจะเป็นประเด็นโดยความหมายของวัตถุเดิม

ประการสุดท้าย ศิลปะประเภทนี้ได้รับอิทธิพลทั้งทางรูปแบบและแนวคิดบางอย่างจาก ศิลปะแบบ อนารยชน (Primitive) อารยธรรมโบราณ และผลงานก่อนประวัติศาสตร์ กล่าวคือ ผลงานศิลปะในอดีตส่วนใหญ่สร้างขึ้นบนพื้นที่ธรรมชาติ เพื่อส่งสารกับสิ่งที่แต่ละชนเผ่าเชื่อ ซึ่ง รูปลักษณะของงานในอดีตจะเป็นรูปทรงแบบง่ายๆ (Simple Form) เช่น รูปทรงสามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม และวงกลม สังกะสีได้จากปิระมิด (Pyramid) ซึ่งในอารยธรรมอียิปต์ที่ใช้รูปทรงสามเหลี่ยมเป็น โครงสร้าง หรืออิทธิพลของวัฒนธรรมหินตั้งในยุคก่อนประวัติศาสตร์ก็เป็นหนึ่งในปัจจัยในการ สร้างผลงานแลนดอาร์ท ด้วยเช่นกัน

แลนดอาร์ทเป็นที่นิยมของศิลปินที่รักความท้าทายโดยเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกา ศิลปะประเภทนี้เริ่มต้นขึ้นจากการสร้างสรรค์ผลงานในที่รกร้าง อาทิเช่น ทะเลทรายในอเมริกา หรือไม้ทุงหญ้าในสก็อตแลนด์ ตามติดมาด้วยการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมบนพื้นดินใน สักส่วนใหญ่โตมโหฬาร ซึ่งแม้ในปัจจุบัน ผลงานบางชิ้นยังคงอยู่ระหว่างการก่อสร้าง ลักษณะหนึ่ง ซึ่งเห็นได้ชัดของผลงานแลนดอาร์ทคือการยึดติดอยู่กับขนบแห่งการสร้างสรรค์ประติมากรรม แต่ สำหรับประติมากรรมในปัจจุบันสามารถอยู่ในรูปแบบของการขุดเจาะ การสร้างเสาเหล็ก การนำ กระดุมไปฝังดิน สร้างทางเดินบนพื้นหญ้า หรือแม้แต่การทำหนังสือ นอกจากนี้ลักษณะพิเศษ ของการเคลื่อนไหวของแลนดอาร์ท คือการเน้นถึงความสำคัญของพื้นที่เฉพาะจุดและการ สร้างสรรค์ผลงานกลางแจ้ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับมุมมองเกี่ยวกับสถานที่ และกำหนดปัจจัย ในการสร้างสรรค์และการรับรู้ศิลปะ ในรูปแบบใหม่ ศิลปินผู้สร้างงานศิลปะแนวนี้มีอยู่จำนวนไม่ น้อย ซึ่งจะเป็นกลุ่มที่สร้างผลงานแบบ Minimal Art และ Conceptual Art ผสมผสานกันไป แต่ ผลงานที่โดดเด่นที่สุดและมักถูกกล่าวอ้างอยู่เสมอคือ ผลงานที่ชื่อ Spiral Jetty

สรุป “Land Art” แลนดอาร์ท เป็นคำย่อจาก “แลนสเคปอาร์ท” เป็นแนวความคิดในการ แสดงออกทางศิลปะ (การแสดงออกทางศิลปะ ไม่ใช่ลัทธิ ไม่ใช่ กลุ่ม แต่เป็นลักษณะการ สร้างสรรค์ศิลปะ) ตามคตินหลังสมัยใหม่ประการหนึ่งก็คือทัศนคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ศิลปะกับพื้นที่ โดยเฉพาะความคิดเกี่ยวกับความหมายของ ประติมากรรม ซึ่งเปลี่ยนจากชิ้นงานที่ ตั้งอยู่เดี่ยวๆ ไปเป็นการสร้างสรรค์ที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยอื่นๆ รวมทั้งต่อต้านลัทธิพานิชนิยม ในโลกศิลปะ

ผลงานแลนดอาร์ท สร้างขึ้นในพื้นที่ที่กำหนด และตั้งอยู่นอกพื้นที่หอศิลป์หรือพิพิธภัณฑ์ (บางตำราจึงถือเป็นศิลปะการจัดวางแบบเจาะจงที่ตั้งและเวลา Site-time Specific Installation หรือ ศิลปะเฉพาะที่ Site-specific Art) การกระทำได้กล่าวเป็นการสร้างบริบทใหม่ให้กับวัตถุ อนุสาวรีย์หรือวัตถุในธรรมชาติที่ศิลปินนำมาสร้างงานศิลปะประเภทจัดวางและแลนดอาร์ทให้ กลายเป็นศิลปะวัตถุ

ผลงานแลนดอาร์ทใช้วิธีการสร้างสรรค์อันหลากหลายทั้งการประกอบโครงสร้าง เลียนแบบสถาปัตยกรรม การเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ด้วยการขุดเจาะหรือถมทิวทัศน์ การใช้วัสดุ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมัยใหม่ เช่น โลหะ ผ้าใยสังเคราะห์จัดวางด้วยวิธีห่อหุ้ม ชิง หรือฝัง ให้แทรกตัวเข้าไปในสิ่งแวดล้อมที่ไม่มีมนุษย์อาศัยอยู่ ฯลฯ จนมีชื่อเรียกอันหลากหลายได้แก่ Environmental Art, Earthworks หรือ Site Constructions เป็นต้น

วิธีการดังกล่าวมีเพียงต้องการเปลี่ยนแปลงและขยายขอบเขตของงานประติมากรรมให้แทรกซึมไปอยู่ร่วมกับสภาพแวดล้อมเท่านั้น แต่ยังเป็นปฏิกิริยาต่อต้าน ลัทธิพานิชนิยม ในโลกศิลปะอีกด้วย เพราะผลงานที่จัดวางติดตั้งในสภาพแวดล้อมสร้างอุปสรรคให้แก่นักสะสม เพราะทำให้ไม่สามารถเก็บชิ้นงานแลนด์อาร์ตซึ่งมีขนาดใหญ่รวมไปถึงบริบทแวดล้อมเอาไว้ได้ ผลงานแลนด์อาร์ตมักสร้างขึ้นในภูมิภาคทุรกันดารและศิลปินจะบันทึกขั้นตอนการทำงานขณะสร้างสรรค์ผลงานจนกระทั่งเสร็จสิ้นในรูปแบบภาพร่าง ภาพถ่าย หรือภาพยนตร์แล้วนำกลับมาแสดงในหอศิลป์หรือพิพิธภัณฑ์ และเมื่อชิ้นงานเหล่านี้วางอยู่ในสภาพแวดล้อม ย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามแรงกระทำของธรรมชาติและเกิดการเสื่อมสลายไปจนกระทั่งไม่หลงเหลือเค้าเดิม ความคิดเบื้องหลังของศิลปะประเภทนี้นอกจากต้องการต่อต้านลัทธิพานิชนิยมในโลกศิลปะแล้ว ยังแสดงความสนใจต่อปรากฏการณ์ทางธรรมชาติและความโหยหาต้องการหวนกลับไปใกล้ชิดกับธรรมชาติของมนุษย์โลกสมัยใหม่ด้วยเช่นกัน

ศิลปินที่สร้างผลงานแลนด์อาร์ตหรือประเภทจัดวางขนาดใหญ่ นอกจากจะมีปฏิสัมพันธ์กับพื้นที่ทางกายภาพนอกหอศิลป์หรือพิพิธภัณฑ์แล้ว ศิลปินยังต้องศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับจารีตกฎกติกา หรือภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ของพื้นที่ที่ตนต้องการติดตั้งผลงานด้วย ตัวอย่างเช่น ผลงานของศิลปินนักห่อ จาราเชฟ คริสโต (Jaracheff Christo) ศิลปินต้องผ่านขั้นตอนอันซับซ้อนกว่าที่จะได้สร้างผลงาน โดยต้องสำรวจความเห็นของมวลชนในท้องถิ่นรวมถึงขออนุญาตจากองค์กรรัฐ เพื่อศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม-วัฒนธรรม ก่อนที่ศิลปินจะได้รับอนุญาตให้ลงมือสร้างผลงานในที่สาธารณะ

ด้วยการสร้างสรรค์ผลงานของแลนด์อาร์ตที่ใช้วิธีการสร้างสรรค์อันหลากหลายทั้งสร้างขึ้น ไม่ว่าจะเป็น การจัดวาง จุด ฝัง ห่อหรือแทรกตัว ลู่วิวที่ทางภูมิศาสตร์จริง สัมผัสกับธรรมชาติอย่างจริงจัง การใช้ภูมิทัศน์ในลักษณะของการเป็นวัสดุทางศิลปกรรมชนิดหนึ่ง รวมทั้งการใช้วัสดุจากธรรมชาติในการสร้างสรรค์ผลงาน จึงทำให้เกิดค่านิยมผลงานของศิลปินเหล่านี้ว่าแลนด์อาร์ต Land Art, เอิร์ธอาร์ต Earth Art, เอิร์ธเวิร์ค Earthworks, เอ็นไวรอนเม้นทัล อาร์ต Environmental Art หรือ เอ็นไวรอนเม้น อาร์ต Environment Art หรือในภาษาไทยที่เรียกว่า ภูมิศิลป์ ธรณีศิลป์ นิเวศศิลป์ ศิลปะสิ่งแวดล้อม หรือศิลปะผสานสิ่งแวดล้อม ทั้งหมดนี้คือชื่อเรียกอันหลากหลายของการแสดงออกทางศิลปะแลนด์อาร์ต ซึ่งความแตกต่างของทั้งหมดนี้เกิดจากการใช้คำในการกล่าวถึงผลงานในแนวทางดังกล่าวของศิลปินหรือนักวิจารณ์ศิลปะรวมทั้งคำราทางศิลปะที่มีความเห็นและมุมมองที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับบริบทของการตีความว่าจะมองในมุมใดนั่นเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปินแผ่นดินอาร์ตได้แก่ คาร์ล อองเดร , อลิช อายค็อก , เซอร์เบิร์ต เบเยอร์ , คริสโต และ ชอง-คลอด , วอลเตอร์ เดอมาเรีย , แอกเนส ดีเนส , แยน ดิบเบตส์ เฮมิช ฟูลตัน , แอนดี โกลด์สเวิร์ธตี้ , ไมเคิล ไฮเซอร์ , แนนซี โฮลท์ , ปีเตอร์ ฮัทชินสัน , แพทริเซีย โจฮันสัน , ดานี คาราแวน , ริชาร์ด ลอง , แมรี มิสส์ , โรเบิร์ต มอริสท์ , เนนิส โฮปเปินไฮม์ , ชาร์ลส์ รอส , โรเบิร์ต สมิทสัน , อลัน ซันฟิสต์ , เจมส์ เทอร์เรลล์

ตัวอย่างผลงานของศิลปะแผ่นดินอาร์ต

ภาพที่ 2.1 Spiral Jetty, โรเบิร์ต สมิทสัน

ที่มา : <https://en.wikipedia.org/wiki/Spiral>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2 Sun tunnels, แนนซี โฮลท์

ที่มา : <http://www.zeit.de/kultur/kunst/2011-03/fs-nancy-holt-land-art-sightlines>

ภาพที่ 2.3 The lightning Field , วอลเตอร์ เดอ มาเรีย

ที่มา : <http://www.theguardian.com/artanddesign/jonathanjonesblog/2013/jul/29/walter-de-maria>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4 Surrounded Islands, คริสโต และ ซอง-คอลลอด

ที่มา: <http://christojeanneclaude.net/projects/surrounded-islands#.VX1UDSuUdvQ>

ภาพที่ 2.5 The New York Room, วอลเตอร์ เดอ มาเรีย

ที่มา : <http://theanalyticpoem.net/concept-map/3-dimension/walter-de-maria-earth-room-via-dia/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.6 A Line In The Himalayan 1975, ริชาร์ด ลอง

ที่มา : <http://www.tate.org.uk/art/artworks/long-a-line-in-the-himalayas-t12035>

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินภาพถ่าย

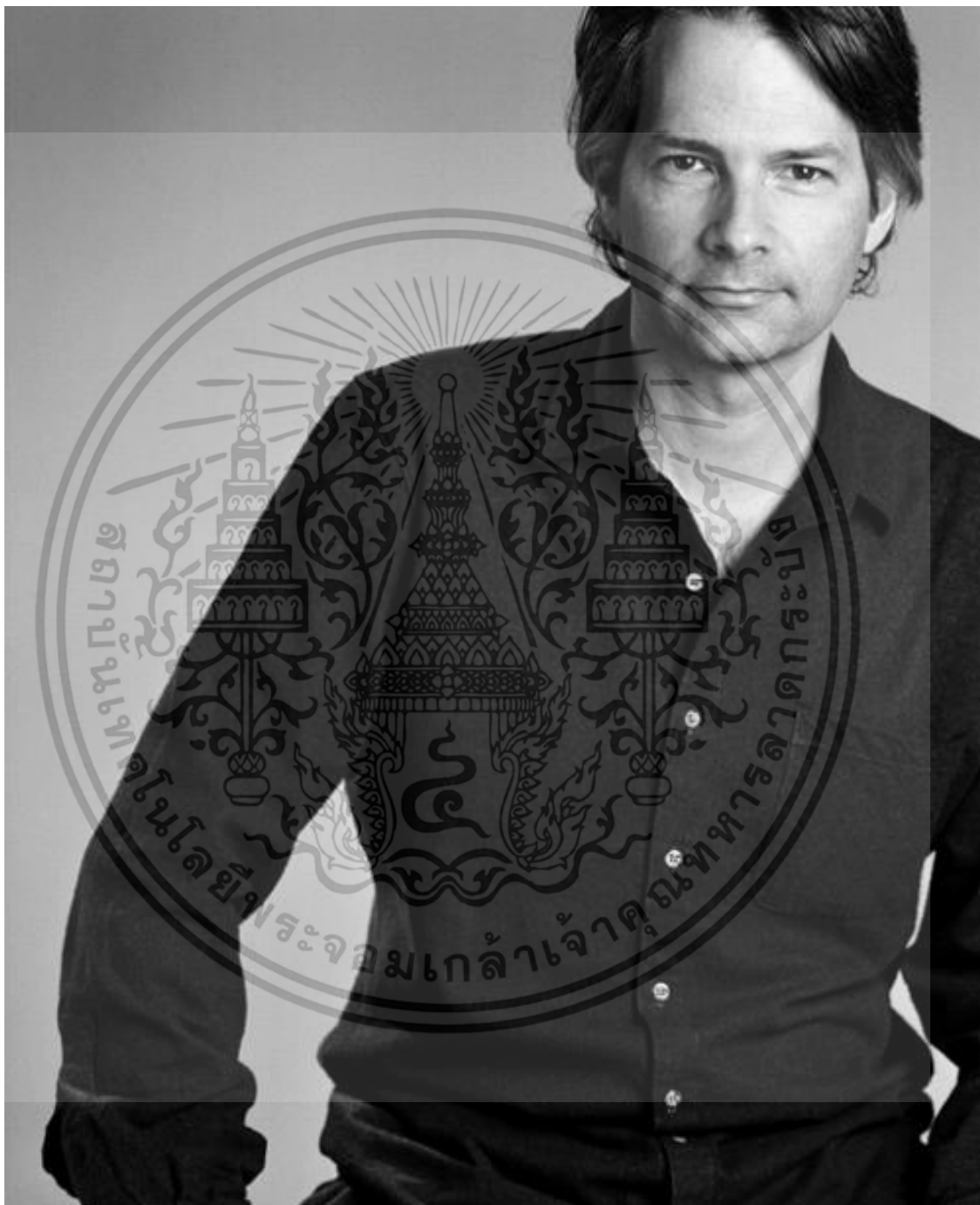
2.2.1 อิทธิพลจากศิลปินภาพถ่าย ไมเคิล เลวิน (Michael Levin)

ไมเคิล เลวิน เกิดที่ Winnipeg, Canada หลังจากนั้น ได้ย้ายมาอยู่ที่ Vancouver ในขณะอายุ 35 เลวิน ทั้งอาชีพเดิมของเขาคือเจ้าของร้านอาหารเพื่อที่จะเริ่มถ่ายภาพกับกล้องดิจิทัลราคาถูก เพียงไม่กี่ปีต่อมาเขาได้รับการเรียกว่าเป็น “ดาวรุ่ง” โดยนิตยสารโฟกัส ซึ่งกล่าวถึงภาพของเขาว่า “เต็มไปด้วยอารมณ์และทำให้เกิดความตื่นตัว” เป็นเวลาที่เขาเริ่ม และรักในการถ่ายรูป Landscape หลังจากนั้น เลวิน ได้รับรางวัลจากรูปที่เค้าถ่ายมากมาย ในปี 2006 ได้รับรางวัล Professional Photographer of the Year award in the Nature category at the 2006 International Photography Awards (USA) ในปี 2009 ได้รับรางวัล The Paris-based PX3 Awards ผลงานได้ถูกตีพิมพ์ในนิตยสาร เช่น Subterrain Magazine, B&W Photography Magazine ,Focus Fine Art Magazine ,Silvershotz magazine

ปัจจุบันงานของเขาได้ถูกแสดงไปทั่วยุโรป และได้ออกหนังสือรวมรูปออกมาชื่อ Zebrato ซึ่งแปลว่า เส้นสายของ ขาวและดำ จิตรกร มาร์ค รอทโก (Mark Rothko) เป็นคนที่มีอิทธิพลต่อเขา

ในช่วงแรกๆ ระยะเวลาในช่วงหลังเขาก็ชื่นชอบการขาย Exposure และ ภาพภูมิทัศน์ที่แปลกของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่โดดเด่นของ ไมเคิล เคนน่า (Michael Kenna) ด้วย เลวิน สรรเสริญภาพที่เหนือจริงของ เคนน่า “ผมสงสัยว่าผู้ชายคนนี้ทำให้ต้นไม้หรือกิ่งไม้ที่ปกคลุมโคลนดูมีลักษณะเหลือเชื่ออย่างนั้นได้อย่างไร”

ภาพที่ 2.7 ช่างภาพ Michael Levin

ที่มา : <http://www.cruzone.com/2011/07/26/daily-inspirations-218/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทวิเคราะห์ภาพถ่ายของไมเคิล เลวิน เลวิน เป็นช่างภาพที่มีความมุ่งมั่นและอดทนเป็นอย่างมาก เสน่ห์ในผลงานภาพถ่ายของ เลวิน คือ เรียบความง่าย แต่มีความซับซ้อนในการจัดองค์ประกอบ การใช้พื้นที่ (Space) การค้นหาวัตถุธรรมดาๆ ในการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นความโดดเด่นของเขา เขามักจะถ่ายภาพในช่วงเย็น-หัวค่ำ แสงตอน 5 โมงเย็น คือช่วงเวลาที่เขาชอบมากที่สุดในการถ่ายภาพ และเขามักจะพยายามและสร้างภาพด้วยสายตาจากมุมมองของคนเดินเท้าหรือมุมมองคน แต่เขาก็สามารถทำให้ภาพของเขาดูน่าสนใจได้

ตัวอย่างภาพของ ไมเคิล เลวิน

ภาพที่ 2.8 ผลงาน Approaching Rains 2012

ที่มา : <http://www.michaellevin.ca/new-work>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.9 ผลงาน Calais 2012

ที่มา : <http://www.michaellevin.ca/new-work>

ภาพที่ 2.10 ผลงาน Harbors Walls 2013

ที่มา : <http://www.michaellevin.ca/new-work>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.11 ผลงาน Promenade 2013

ที่มา : <http://www.michaellevin.ca/new-work>

ภาพที่ 2.12 ผลงาน Serpent 2012

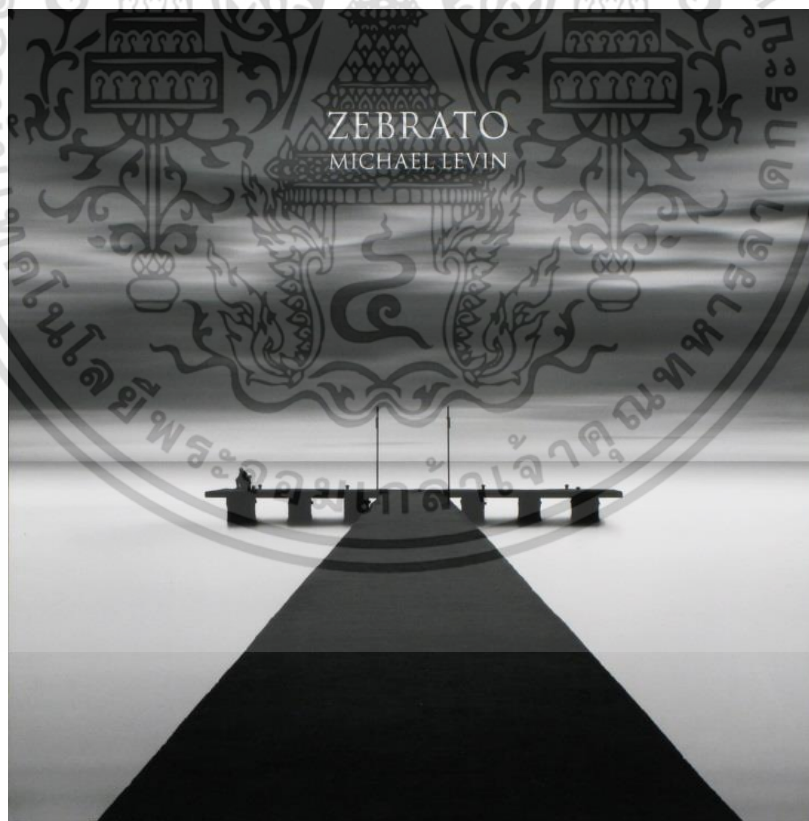
ที่มา : <http://www.michaellevin.ca/new-work>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.13 ผลงาน Weir 2013

ที่มา : <http://www.michaellevin.ca/new-work>

ภาพที่ 2.14 หนังสือภาพ Zebrato

ที่มา : <http://www.photofiles.fr/livre/zebrato-photographies-de-michael-levin/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 อิทธิพลจากศิลปินภาพถ่าย เดวิด เบอร์เดนนี่ (David Burdeny)

เดวิด เบอร์เดนนี่ เกิดในวันนิเพกแคนาดา ในปี 1968 ในปี 1993 เขาเรียนจบปริญญาตรีสาขา การออกแบบตกแต่งภายในมหาวิทยาลัยแมนิโทบา คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และในปี 1998 เรียน จบปริญญาโทคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยแมนิโทบา เดวิด ได้เรียนรู้การเป็นช่างภาพ ด้วยตัวเอง เขาเริ่มถ่ายภาพตั้งแต่อายุ 12 ปี โดยเริ่มต้นที่การถ่ายภาพภูมิทัศน์ของทุ่งหญ้าและเขามี ห้องมืดในการอัดภาพเป็นของตัวเอง ซึ่งห้องมืดชั่วคราวนี้ทำมาจากตู้เสื้อผ้าห้องนอนของเขา การเรียนรู้ด้วยตนเองและความรู้ทางสถาปัตยกรรมและการออกแบบของเขามีอิทธิพลอย่างมากต่อ ความชอบในการถ่ายภาพท้องฟ้า ขอบฟ้า และเครื่องหมายหรือวัตถุที่มนุษย์ทิ้งไว้เบื้องหลัง เดวิด ได้รับอิทธิพลจากช่างภาพที่มีชื่อเสียง เช่น ไมเคิล เคนน่า (Michael Kenna), ฮิโรชิ ซึกิโมโตะ (Hiroshi Sugimoto) และ เฟย์ กู้ดวิน (Fay Goodwin)

ภาพที่ 2.15 ช่างภาพ David Burdeny

ที่มา : <http://www.trevorbradyphotography.com/portrait1/ozlm250kmcx809kijxeiyyt8oaplnu>

เดวิดตั้งใจถ่ายภาพในที่มืดแสงน้อย ตอนเย็นจนใกล้มืด เขามักจะใช้เทคนิคการถ่ายภาพแบบ Long Exposure เพื่อที่จะได้มองเห็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาของมนุษย์ ผลงานของเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มักจะได้รับการกล่าวขานว่าให้ความรู้สึกถึงกลางสังหรณ์ ความหลอกหลอน ความสวยงาม และความสงบเหมือนการเข้าฌาน

เดวิดได้เริ่มต้นเรียนรู้การถ่ายภาพด้วยตัวเองและมีการฝึกฝนอย่างจริงจังในฐานะที่เป็นสถาปนิก (อาชีพของเขา) ภาพถ่ายของเขาจึงแสดงความสนใจในสิ่งแวดล้อมที่สร้างขึ้นและแรงกระตุ้นที่จะจัดการองค์ประกอบของขนาดและสัดส่วน มันมีความอยากรู้อย่างเห็นในสิ่งที่มีความตรงกันข้ามในแง่ของสิ่งใดที่จะอยู่อย่างยั่งยืนทนทาน และสิ่งใดที่จะหายไปเมื่อเวลาผ่านไป นั่นคือลักษณะโครงสร้างสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกคงทน ถาวร ในขณะที่น้ำทะเลและท้องฟ้าแสดงให้เห็นถึงความไม่แน่นอน ความไม่เฉพาะเจาะจง และความไม่เสถียร และมันยังทำให้เรารู้ว่าคอนกรีตและไม้จะกัดกร่อนลงไปในความว่างเปล่าในขณะที่คลื่นและเมฆแม้ว่าจะเขียนทับซ้ำๆตัวเองอย่างต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลาจะมีอายุตราบเท่าที่โลกของเรายังคงอยู่ มันเป็นความขัดแย้งซึ่งเป็นกวี

เดวิด ถ่ายภาพขาวดำโดยใช้กล้อง Medium-Format และใช้เวลาเปิดรับแสงนาน (Long Exposure Time) ล้างฟิล์มด้วยมือและปรีนที่ภาพเลเซอร์พิมพ์ลงบนกระดาษ Chromogenic จากการสัมผัสภาพ เดวิด กล่าวว่า การใช้ Shutter Speed ช้า เพื่อต้องการให้การเคลื่อนไหวของน้ำทำให้เกิดพื้นผิวที่เบลอ เป็นการเขียนทับ(แทนที่)บน Texture ที่มีลักษณะเป็นคลื่น เป็นลอนหยักของน้ำ

ผลงานภาพถ่ายของ David Burdeny นั้นสวยงามมาก ภาพขาวดำทั้ง 15 ภาพเป็นภาพถ่ายเส้นชายทะเลของประเทศญี่ปุ่น ฝรั่งเศสตอนเหนือ และ ทะเลแปซิฟิกฝั่งตะวันตกเฉียงเหนือ ภาพเหล่านี้บรรยายถึงการเคลื่อนไหวและการหยุดนิ่ง เวลาและไวกาลเวลา รวดเร็วและนิรันดร ดังเช่นภาพองค์ประกอบธรรมชาติของทะเลและท้องฟ้ามีคุณสมบัติของปรอทที่เปลี่ยนแปลงอย่างไม่แน่นอน ความละเมียดละไม ความอ่อนจาง ความเบลอแบบละเอียด หรือการทำให้เบลอ โดยถูกเปรียบเทียบหรือทำให้แตกต่างโดยวัตถุที่สร้างขึ้นโดยมนุษย์ซึ่งประกอบด้วย สะพานปลา เขื่อนกั้นน้ำทะเล และ กำแพงรูปสี่เหลี่ยมซึ่งเป็นที่อยู่ของหอยมุก หอยนางรม จะมีลักษณะมืด ทึบหนาแน่น และมีรายละเอียดมาก สำหรับ ชาย เปรียง สำหรับทะเลทราย เส้นแนวนอนที่เกิดจากการลดลงและการไหลของกระแสน้ำ พื้นผิวของหิน ไม้ และคอนกรีต ทั้งหมดนี้นำไปสู่ความรู้สึกของความสมบูรณ์

วิธีการของ เดวิด ในการเข้าถึงวัตถุ ภาพพื้นดินที่มาบรรจบกับผิวน้ำทะเลจะไม่มีสัดส่วนและ ขึ้นอยู่กับ ผลกระทบต่อการเริ่มต้นของการกำหนด ออกแบบเฟรมองค์ประกอบภาพที่คงที่ ไม่ว่าจะเป็นหิน, Pillings หรือทำเรือวัตถุเหล่านี้มักจะมีลักษณะเลียดหรือทแยงมุมจาก Foreground ไปสู่ Middleground หรือมีลักษณะเป็นมุมทแยงข้ามระนาบของภาพ

หนึ่งในผลงานภาพถ่ายของเดวิด คือ “Shorelines (เส้นชายฝั่งทะเล)” ซึ่งเป็นภาพ Landscape ชายฝั่งทะเลที่แตกต่างหลายหลาย โดดเด่นด้วยบรรยากาศของสันติภาพ(ความสงบสุข) และความเงียบสงบ เขาใช้ Long Exposure, และเป็นภาพขาวดำ เขากล่าวว่า “ผมไม่รู้ว่าการถ่ายรูปล้ำน้ำจะทำให้ผมรู้สึกชื่นชอบได้ขนาดนี้ จนกระทั่งผลงาน “Shorelines” และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธี Long exposure เพื่อถ่ายมันออกมา การถ่ายภาพแบบใช้ Long exposure คุณจะไม่รู้ว่ามันจะนำเอาภาพอะไรกลับมาหลังจากที่เปิด Shutter ไว้เป็นเวลานาน ผมชอบเล่นกับองค์ประกอบของความประหลาดใจนี้” เดวิดเป็นช่างภาพที่ได้รับรางวัลมากมายดังนี้

2010 - IPA -Professional Photographer of the Year: Nature

2006 - IPA - 1st place Landscape Division

2006 - Photolucida Critical Mass Winner, Portland, Oregon

2006 - Award of Excellence, Communication Arts Photo Annual

2005 - IPA - Non Professional Photographer of the Year: Nature

2005 - IPA-1st Place Nature Non Professional

2005 - IPA- 2nd Place- Nature Non Professional

2005 - IPA- 3rd Place- Landscape Fine Art Non Professional

2005 - Award of Excellence, Communication Arts Photo Annual

2004 - International B+W Spider Awards Outstanding Achievement: Amateur

Photographer of the Year

2004 - International B+W Spider Awards Outstanding Achievement: Architectural

(Amateur)

2004 - International B+W Spider Awards Outstanding Achievement: Nature (Amateur)

2004 - International B+W Spider Awards Outstanding Achievement: Fine Art (Amateur)

2004 - International B+W Spider Awards Honorable Mention: Fine Art (Amateur)

2004 - Award of Excellence, Communication Arts Photo Annual

2003 - Honorable Mention, World In Focus, Seattle, USA

2003 - Grand Prize, PhotoLife Magazine, Image International, 2002

2002 - Honorable Mention, Fifteenth Annual Miniature Show, Michael Gibson Gallery,

London, Canada

1998 - MAA Medal, Architectural Thesis Prize

1993 - ASID Yale R. Burge Award, Best International Student Portfolio in Interior

Design

บทวิเคราะห์ภาพของ เดวิด เบอร์เดนนี่

ภาพถ่ายของเขาแสดงความสนใจในสิ่งแวดล้อมที่สร้างขึ้น ภาพมักมีความอยากรู้ อยากเห็นในสิ่งที่มีความตรงกันข้ามในแง่ของสิ่งใดที่จะอยู่อย่างยั่งยืนทนทาน และสิ่งใดที่จะหายไปเมื่อเวลาผ่านไป เหมือนการเปรียบเทียบ คือลักษณะ โครงสร้างสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นแสดงให้เห็นถึงความรู้สึก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คงทน ถาวร ประกอบด้วย สะพานปลา เชือกกันน้ำทะเล และ กำแพงรูปสี่เหลี่ยมซึ่งเป็นที่อยู่ของ หอยมุก หอยนางรม จะมีลักษณะมืด ทึบ/หนาแน่น และมีรายละเอียดมาก ในขณะที่น้ำทะเลและ ท้องฟ้าแสดงให้เห็นถึงความไม่แน่นอน ความไม่เฉพาะเจาะจง และความไม่เสถียร มันเป็นความ ขัดแย้งซึ่งเป็นที่วิ

การใช้ Shutter Speed ช้า เพื่อต้องการให้การเคลื่อนไหวของน้ำทำให้เกิดพื้นผิวที่เบลอ เป็น การเขียนทับ(แทนที่)บนTextureที่มีลักษณะเป็นคลื่น เป็นลอนหยักของน้ำ_“ผมไม่รู้ว่าการถ่ายภาพน้ำ จะทำให้ผมรู้สึกชื่นชอบได้ขนาดนี้ จนกระทั่งผลงาน “Shorelines” และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้วิธี Long Exposure เพื่อถ่ายมันออกมา การถ่ายภาพแบบใช้เทคนิค Long Exposure คุณจะไม่ว่ามันจะ นำเอาภาพอะไรกลับมาหลังจากที่เปิด Shutter ไว้เป็น” และเขามักจะออกแบบองค์ประกอบภาพที่ คงที่ ไม่ว่าจะเป็นหิน, Pillings หรือท่าเรือวัตถุเหล่านี้มักจะมีลักษณะเฉื่อยหรือทแยงมุมจากระยะ หน้า ไปสู่ระยะกลางของภาพ หรือมีลักษณะเป็นมุมทแยงข้ามระนาบของภาพ

ตัวอย่างภาพถ่ายของ เดวิด เบอร์เดนนี่

ภาพที่ 2.16 ผลงาน Palace Square, St. Petersburg, Russia, 2015.

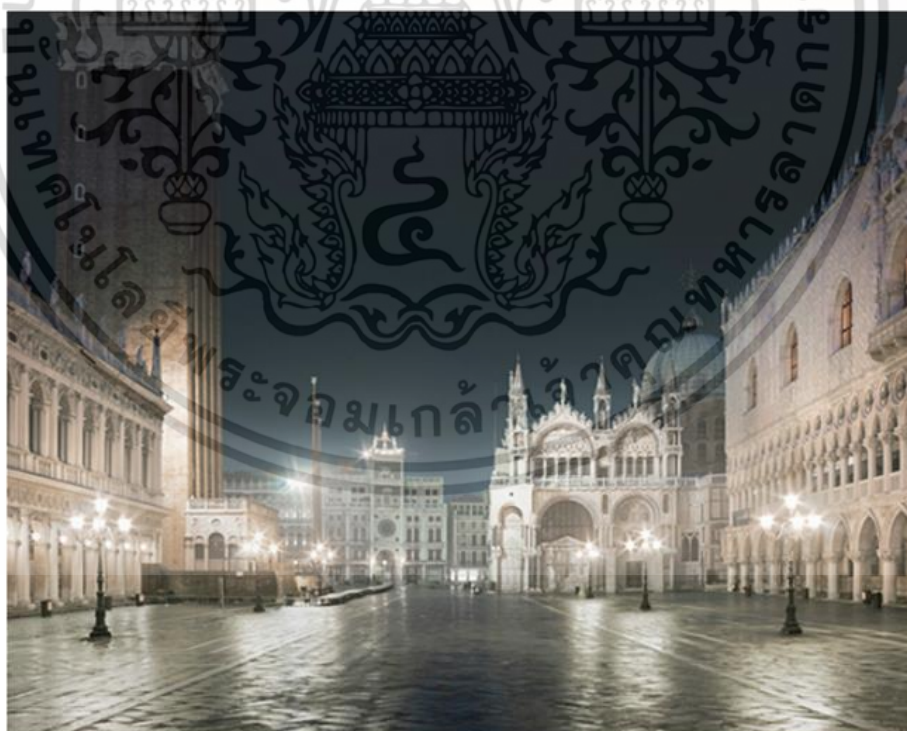
ที่มา : <http://www.davidburdeny.com/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.17 ผลงาน Traces 2011-2013 No.13

ที่มา : <http://www.davidburdeny.com/>

ภาพที่ 2.18 ผลงาน Traces 2011-2013 Album, No.10

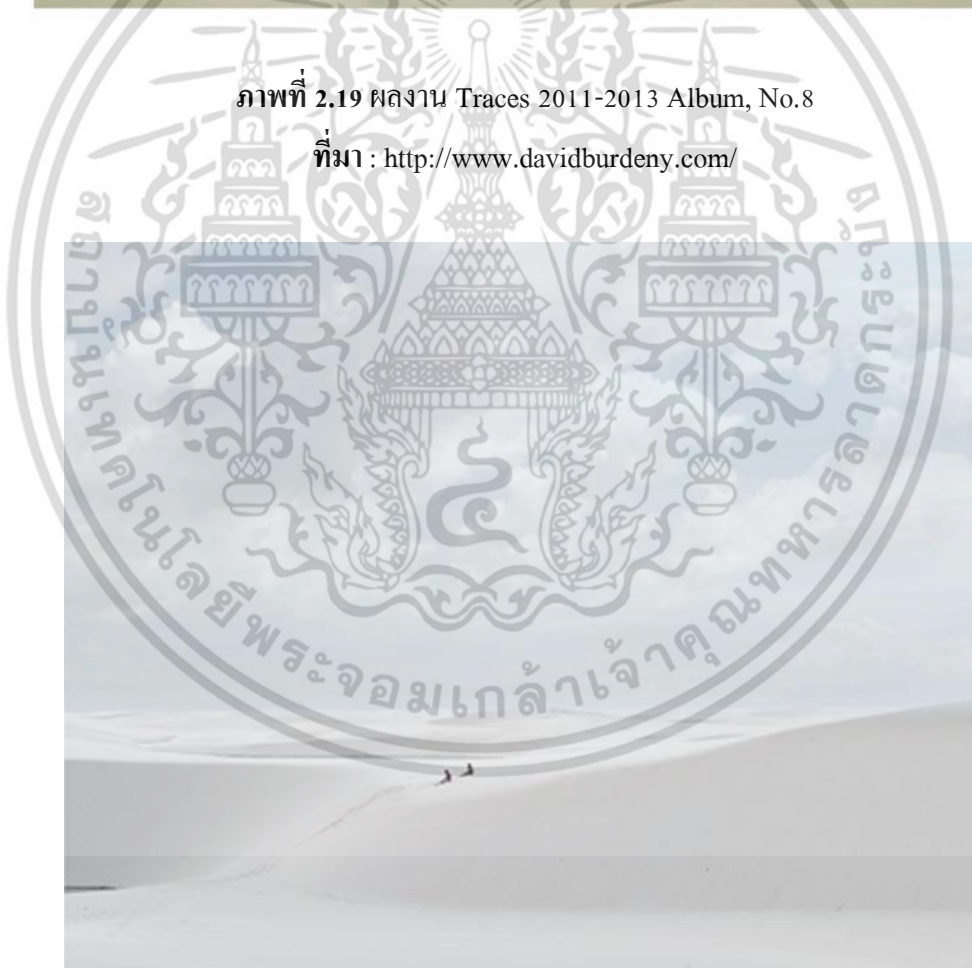
ที่มา : <http://www.davidburdeny.com/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.19 ผลงาน Traces 2011-2013 Album, No.8

ที่มา : <http://www.davidburdeny.com/>

ภาพที่ 2.20 ผลงาน Desert Walk (Resting), Lencois Maranhenses, Brazil, 2013

ที่มา : <http://www.davidburdeny.com/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.21 ผลงาน Lagoa Bonita, Lencois Maranhenses, Brazil, 2013.

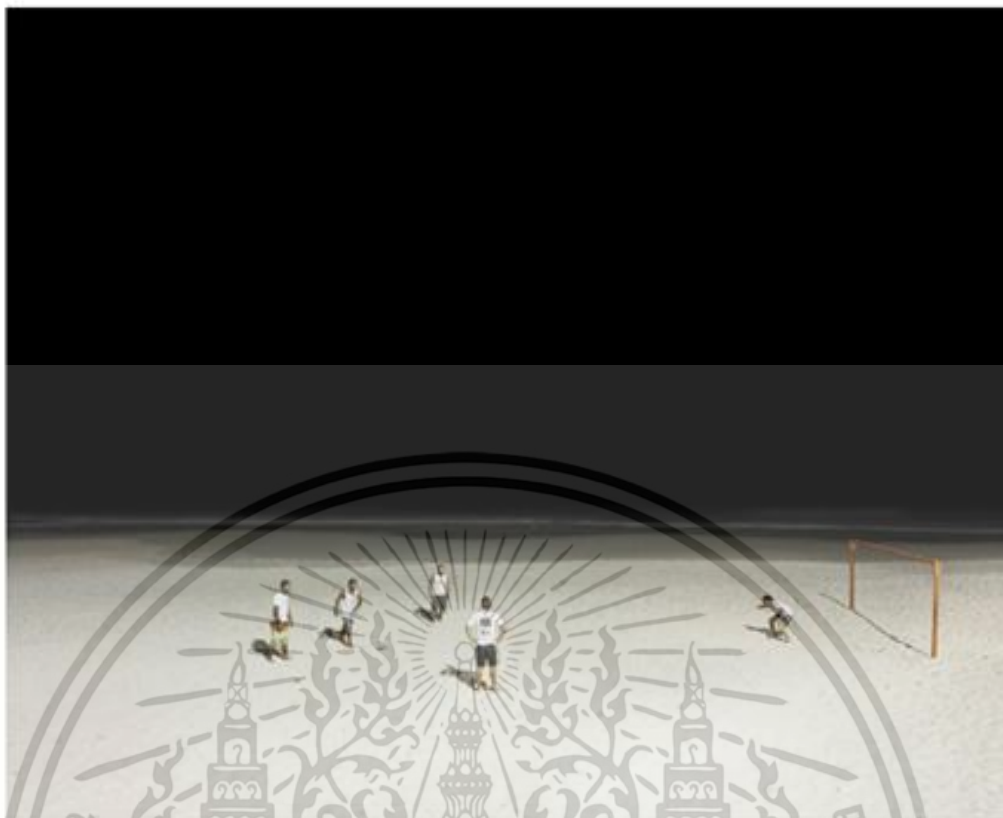
ที่มา : <http://www.davidburdeny.com/>

ภาพที่ 2.22 ผลงาน Goalposts I, Cotacabana Beach, Beach, Rio de Janeiro, Brazil, 2013.

ที่มา : <http://www.davidburdeny.com/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.23 ผลงาน Soccer Match, Cotacabana Rio de Janeiro, Brazil, 2013.

ที่มา : <http://www.davidburdeny.com/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการและสร้างสรรค์

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานการถ่ายภาพและการรีทัชของข้าพเจ้าในชุด “การขัดแย้งของพื้นที่และตัววัตถุ” นี้ เกิดขึ้นจากความชอบพื้นที่โล่งกว้างและความชอบในการถ่ายภาพทิวทัศน์ของข้าพเจ้า ประกอบกับการสังเกตเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นบ้านเกิดของข้าพเจ้าเองที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งในเรื่องวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ความนิยม รวมทั้งตึกและโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมต่างๆ ไปสู่ความทันสมัยและความเป็นเมืองมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา จากความชอบและความรู้สึกส่วนตัวในการสัมผัสกับความเปลี่ยนแปลงต่างๆเหล่านี้ ประกอบกับข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ของจังหวัดเชียงรายที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาเก็บข้อมูลและนำมาประมวลผล จึงเป็นแรงบันดาลใจให้เกิดผลงานศิลปกรรมชุดนี้ขึ้น โดยผ่านขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานดังต่อไปนี้

3.2 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

3.2.1 หาความบันดาลใจ

ข้าพเจ้าได้ความบันดาลใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงไปของจังหวัดเชียงรายเนื่องจากข้าพเจ้าเกิดและเติบโตในจังหวัดเชียงราย และในปี 2551 ได้เข้ามาศึกษาต่อในกรุงเทพมหานคร เมื่อข้าพเจ้าได้กลับไปที่บ้านในแต่ละครั้งข้าพเจ้าจะเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ อาคารบ้านเรือน ตลอดจนวิถีชีวิตของผู้คน โดยเฉพาะช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมาหลังจากมีกระแสในเรื่องของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน AEC การเปลี่ยนแปลงต่างๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลถึงการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างสังคม การใช้ชีวิต ของผู้คนในจังหวัดเชียงรายจากสังคมเกษตรไปสู่สังคมเมือง ข้าพเจ้าจึงต้องการนำเสนอให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงนี้ผ่านผลงานศิลปกรรมของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าได้ศึกษาหาข้อมูลอันได้แก่ ข้อมูลของจังหวัดเชียงราย แนวคิดในเรื่องของบริโภคนิยม การเปลี่ยนแปลงและการขยายตัวของเมือง อันเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า รวมถึงการกลับไปอยู่ในพื้นที่จังหวัดเชียงรายตลอดช่วงระยะเวลาในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งหลังจาก ได้ศึกษาเก็บข้อมูลแล้วจึงเข้าสู่ขั้นตอนการเลือกพื้นที่และวัตถุเพื่อสร้างผลงานตามแนวคิดที่ต้องการในลำดับต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 เลือกพื้นที่ และวัตถุ

ในการสร้างสรรค์ผลงานครั้งนี้ ในส่วนของพื้นที่ข้าพเจ้าเลือกใช้พื้นที่ที่เป็นนาข้าว เพื่อเป็นตัวแทนพื้นที่ของจังหวัดเชียงรายในการสร้างสรรค์ผลงานชุดที่ 1 และใช้พื้นที่ไร่ข้าวโพดเป็นตัวแทนพื้นที่ของจังหวัดเชียงรายในการสร้างสรรค์ผลงานชุดที่ 2 เนื่องจากจากข้อมูลที่ข้าพเจ้าศึกษาพบว่าพื้นที่ของนาข้าวและไร่ข้าวโพดเป็นพื้นที่ที่มีสัดส่วนมากที่สุดในพื้นที่เกษตรกรรมและผลผลิตพืชไร่ของจังหวัดเชียงราย และยังเป็นพื้นที่เดิมก่อนที่จะถูกเปลี่ยนแปลงไปเป็นร้านค้าหรือการทำธุรกิจอื่นๆ

ข้าพเจ้าได้สำรวจพื้นที่ ยกตัวเช่น จากแยกแม่กรณ์ อำเภอเมืองไปทางอำเภอเทิง และเส้นทางถนนเลียบเมืองซึ่งตัดจากบริเวณวัดสันทรายหลวง ไปจนถึงบ้านม่วงคำ ตำบลนางแล ซึ่งเป็นถนนที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ เป็นต้น ก็จะเห็นการได้ว่ามีการขายที่นา ไร่ข้าวโพด และมีการสร้างธุรกิจขึ้นทดแทนพื้นที่เกษตรกรรมตลอดเส้นทาง ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้ไซโลแบบใหม่ และโรงสีขนาดใหญ่ที่เข้ามาแทนโรงสีแบบเก่าที่ข้าพเจ้าเห็นมาตั้งแต่เด็ก รวมทั้ง อาคารโรงงาน คอนโด และธุรกิจเกี่ยวกับวัสดุก่อสร้าง ซึ่งเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ที่เกิดขึ้นจำนวนมากรวมทั้งยังขยายตัวอย่างรวดเร็วในระยะเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา ซึ่งนับว่าเป็นการแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปของชาวเชียงรายได้อย่างชัดเจน

และเนื่องจากผลงานของข้าพเจ้าต้องการประกอบสร้างของวัตถุและพื้นที่ เพื่อสร้างสิ่งใหม่ขึ้นมา บางครั้งข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องทดลองสร้างภาพอย่างคร่าวๆ จากภาพถ่ายที่ข้าพเจ้ามีอยู่ หรือถ่ายมาใหม่ ในลักษณะใกล้เคียงกับผลงานจริง เพื่อใช้ในการคัดเลือกวัตถุและพื้นที่ให้มีความเหมาะสม เข้ากันได้ ตัววัตถุต้องเป็นวัตถุที่มีรูปทรง ขนาด ความหมายที่มีพลังมากพอที่จะอยู่ในพื้นที่นั้นๆ ให้ความดึงดูดและมีความขัดแย้งกัน ในลักษณะที่แสดงออกให้เห็นถึงวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปของชาวเชียงรายได้อย่างชัดเจนทั้งนี้ก็ยังคงกลมกลืนเข้ากับพื้นที่ได้ด้วย และเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานจริงว่าควรสร้างสรรค์ผลงานแบบใด

3.2.3 การเตรียมอุปกรณ์

ในการสร้างสรรค์งานครั้งนี้ ข้าพเจ้าใช้อุปกรณ์ในการถ่ายภาพดังนี้

- กล้องดิจิทัล CANON 60D ใช้ในการถ่ายภาพทั้งหมดในการสร้างสรรค์ผลงานในชุดนี้

ภาพที่ 3.1 กล้องดิจิทัล CANON 60D

ที่มา : http://www.bhphotovideo.com/c/product/732047REG/Canon_4460B003_EOS_60D_

- เลนส์ CANON 10-22 mm. ใช้ในการถ่ายภาพมุมกว้าง

ภาพที่ 3.2 เลนส์ CANON 10-22 mm.

ที่มา : <http://www.whatdigitalcamera.com/reviews/lenses/canon-ef-s-10-22mm-f3-5-4-5->

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เลนส์ **CANON 18-55 kit II** ใช้ในการถ่ายภาพในมุมมองปกติ

ภาพที่ 3.3 เลนส์ CANON 18-55 kit II

ที่มา : <http://www.imagingresource.com/PRODS/T3/T3A4.HTM>

- เลนส์ **50-200** ใช้ถ่ายภาพมุมแคบจาก และถ่ายจากระยะไกล

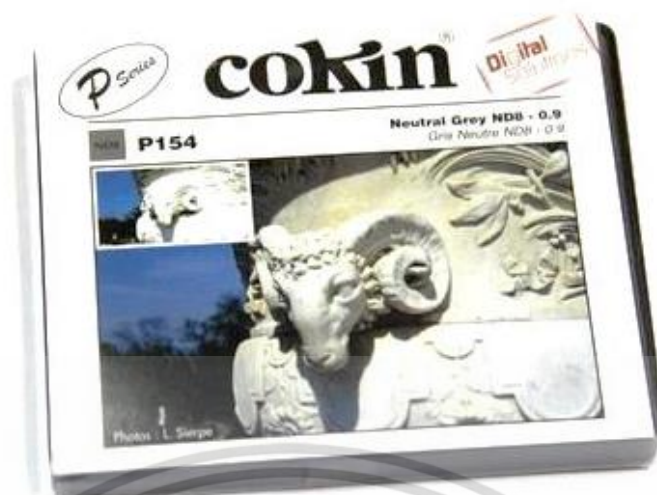

ภาพที่ 3.4 เลนส์ CANON 55-200 USM

ที่มา : <http://kenrockwell.com/canon/lenses/55-200mm.htm>

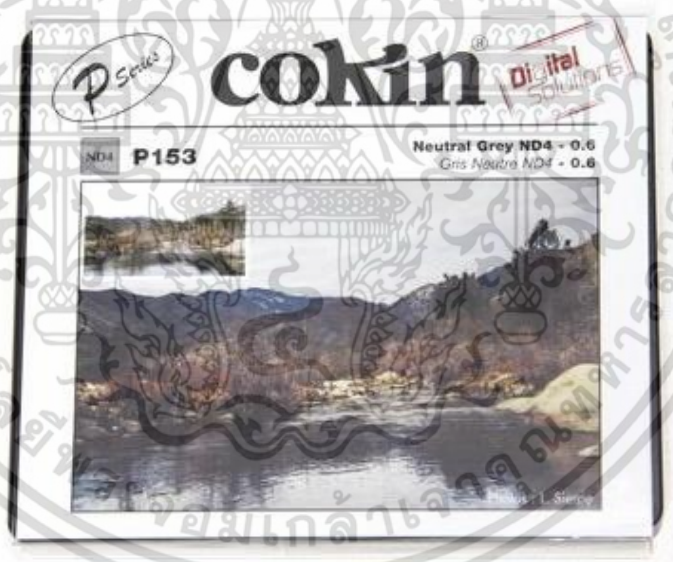
- **ฟิลเตอร์** ใช้ในการลดแสงในกรณีที่แสงสว่างมากเกินไป ซึ่งในการสร้างสรรค์งานครั้งนี้ ข้าพเจ้าใช้ฟิลเตอร์ แบบแผ่นสีเหลือง ของ COKIN ND8 (ช่วยลดแสง 3 stop) และ COKIN ND4 (ช่วยลดแสง 2 stop) ซึ่งในการใช้งานฟิลเตอร์นี้ ต้องใช้ร่วมกับขาจับฟิลเตอร์ และ สเต็ปริง

(Step Ring) ซึ่งมีหน้าที่เชื่อมต่อตัวฟิลเตอร์กับหน้าเลนส์ของกล้องถ่ายภาพ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.5 ฟิลเตอร์ COKIN ND8

ที่มา : <http://th.compare.asia/product/detail/109546>

ภาพที่ 3.6 ฟิลเตอร์ COKIN ND4

ที่มา : <http://th.compare.asia/detail/164452->

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.7 ขาจับฟิลเตอร์สี่เหลี่ยม

ที่มา : <http://www.fotosynergy.com/product/154/square-filter-holder-cokin-p-series->

ภาพที่ 3.8 Step Ring

ที่มา : <http://www.ec-mall.com/product/camera-accessory/adapter-tube-step-ring/2518.html>

- ขาดังกล้อง ในช่วงเช้า หรือช่วงเย็น ที่สภาพแสงน้อยเกินไป ข้าพเจ้าต้องใช้ขาดังกล้องในการถ่ายภาพ เพื่อให้สามารถถ่ายภาพได้นิ่งขึ้น

ภาพที่ 3.9 ขาดังกล้อง Benro A300

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- บันได ใช้ในการถ่ายภาพไร้ขั้วโพดในบางพื้นที่

ภาพที่ 3.10 ภาพตัวอย่างบันไดที่ใช้ถ่ายภาพ

3.2.4 การถ่ายภาพ

ผลงานของข้าพเจ้าใน 1 ภาพ ข้าพเจ้าจะถ่ายภาพแยกส่วนกัน ระหว่างท้องฟ้า พื้นที่ และตัววัตถุ เพื่อนำมาประกอบกันและจัดองค์ประกอบภาพให้ได้ตามขนาดที่ข้าพเจ้าต้องการ ขั้นตอนการถ่ายภาพข้าพเจ้ามีการวางแผนงาน โดยการกำหนดการถ่ายภาพของข้าพเจ้าจากพื้นที่ที่ข้าพเจ้าต้องการ แล้วขับรถไปยังเส้นทางดังกล่าว หากเจอพื้นที่หรือวัตถุที่น่าสนใจนอกเหนือจากพื้นที่หรือวัตถุที่กำหนดไว้ ก็จะถ่ายเก็บไว้ด้วย

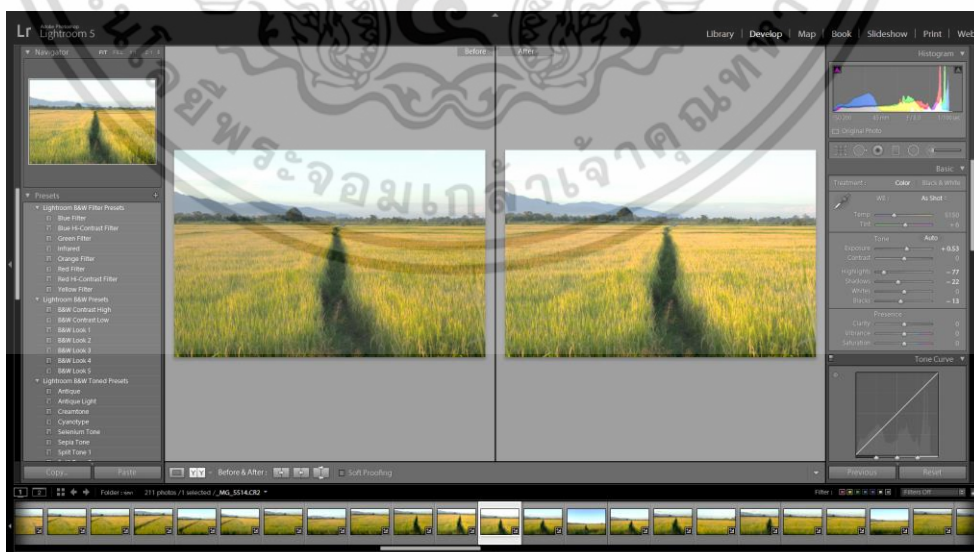
นอกจากนี้ในบางครั้งข้าพเจ้าอาจต้องไปสำรวจพื้นที่ก่อนที่จะไปถ่ายจริง เพราะนอกจากการกำหนดจุดหมายและเส้นทางแล้ว ข้าพเจ้ายังต้องใช้ทิศทางของแสงเป็นตัวกำหนดด้วย ยกตัวอย่างเช่น วัตถุ A หันหน้าไปทางทิศตะวันออกต้องไปถ่ายตอนเช้า วัตถุ B หันหน้าไปทางทิศตะวันตกต้องไปถ่ายตอนเย็น เป็นต้น รวมถึงการที่ข้าพเจ้าได้กำหนดขนาดของผลงานในรูปแบบของภาพพาโนรามาซึ่งเป็นภาพที่มีขนาดยาวและต้องการอัดขยายภาพเป็นขนาดใหญ่ เพื่อให้พื้นที่ของภาพมีความกว้างมากขึ้น ข้าพเจ้าจึงต้องถ่ายภาพพื้นที่มาจำนวนมาก แล้วจึงนำมารีทัชต่อกันให้เหมือนกับพื้นที่จริง ในการถ่ายภาพลักษณะนี้จึงจำเป็นต้องรักษาระยะของภาพ มุมของภาพ ระยะชัด และสภาพแสงให้เท่ากัน เพื่อความสมจริงในกันนำภาพมาต่อกันในขั้นตอนการรีทัชภาพต่อไป

ภาพที่ 3.11 ภาพตัวอย่างตอนไปถ่ายภาพ

3.2.5 ปรับภาพ

หลังจากถ่ายภาพแล้วข้าพเจ้าเลือกใช้โปรแกรม Light Room ในการปรับภาพ ยกตัวอย่าง เช่น ในเรื่องของ แสง ทิศทางของแสง สี ความคมชัด รวมถึงรายละเอียดต่างๆ เพื่อให้ได้ภาพที่มี คุณลักษณะตามที่ต้องการ และมีความเข้ากันได้ระหว่างภาพของพื้นที่ ท้องฟ้า และภาพของวัตถุ

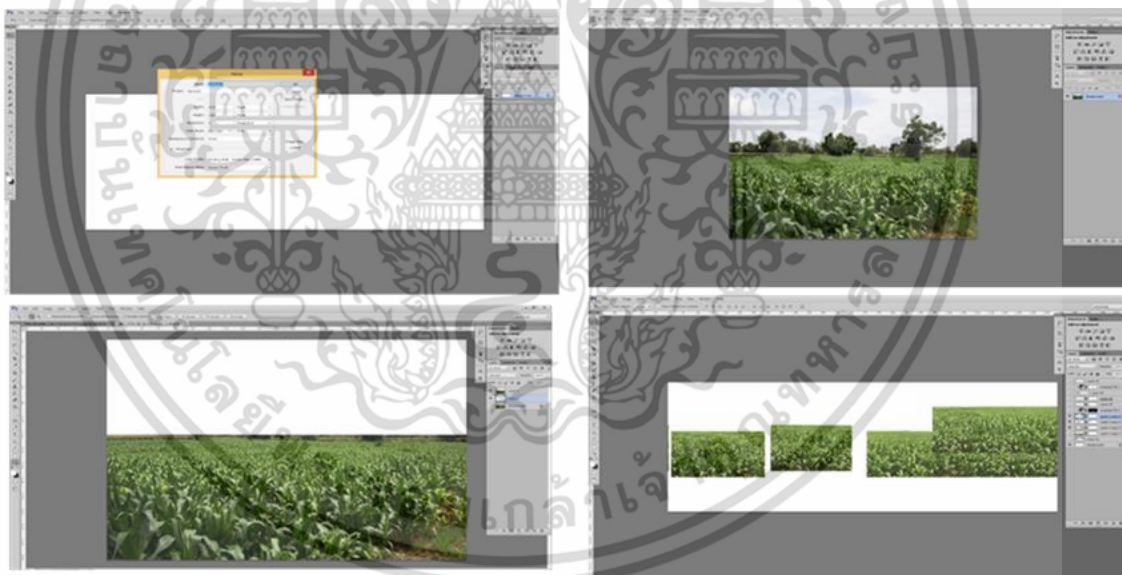

ภาพที่ 3.12 ภาพตัวอย่างโปรแกรม Adobe Lightroom ที่ใช้ในการปรับภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

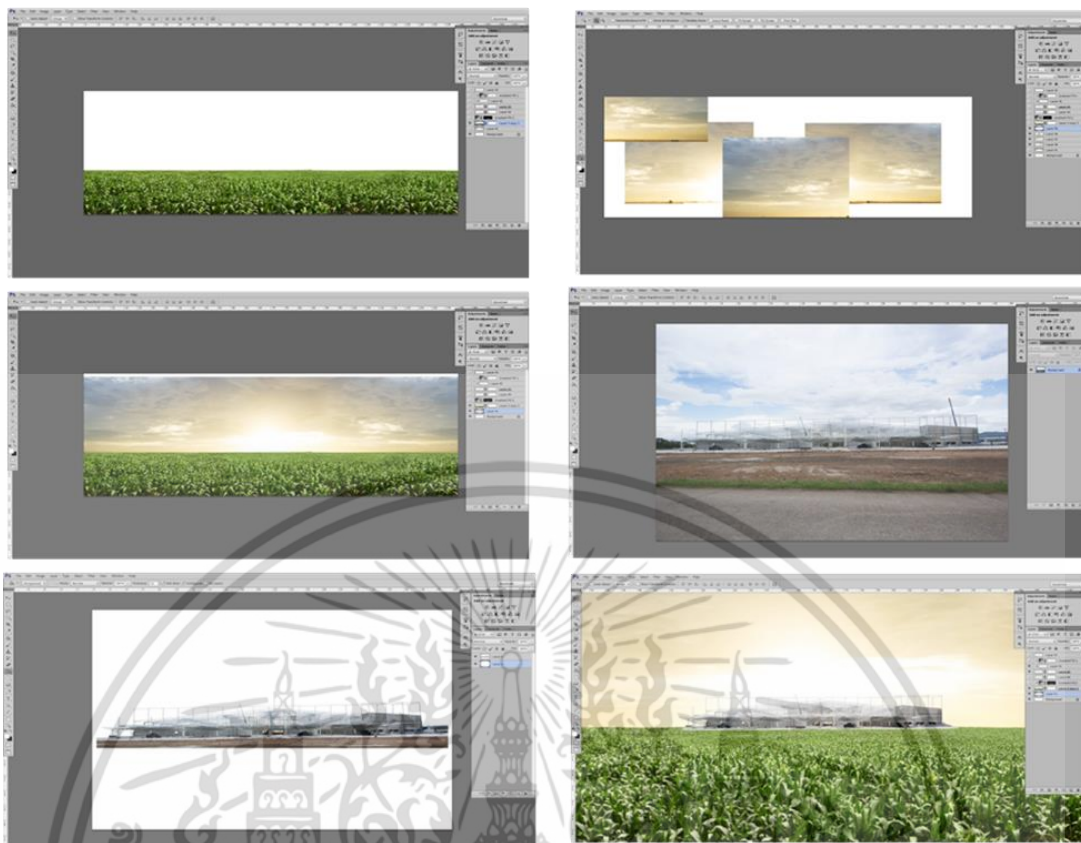
3.2.6 รีทัชภาพ

ในขั้นตอนของการรีทัช (Retouch) ภาพนี้ ข้าพเจ้าได้ใช้โปรแกรม Adobe Photoshop การรีทัช ตัดต่อภาพ ให้เป็นไปตามที่ข้าพเจ้าต้องการ เริ่มตั้งแต่การกำหนดขนาดภาพโปรไฟล์สี ลักษณะของไฟล์ จนไปสู่การรีทัช ซึ่งข้าพเจ้าจะสร้างพื้นที่ก่อน เริ่มจากการนำเอาภาพพื้นที่ที่ถ่ายมา มาตัดให้ได้เฉพาะส่วนที่ต้องการ แล้วนำมาเรียงต่อกัน ตกแต่งจนได้พื้นที่ที่ต้องการ แล้วจึงนำภาพของท้องฟ้ามาตัดต่อเช่นเดียวกับการสร้างพื้นที่ ตามกระบวนการที่ได้กล่าวมาข้างต้น แล้วจึงนำมารวมกับพื้นที่ที่สร้างไว้แล้ว ประกอบกันจนได้เป็นภาพทิวทัศน์หรือภาพพื้นที่ที่เราต้องการนำมาใช้ในผลงาน จากนั้นข้าพเจ้าก็จะเลือกเอาภาพตัววัตถุที่ข้าพเจ้าได้ปรับภาพจากโปรแกรม lightroom สำเร็จแล้ว มาตัดให้ได้เฉพาะตัววัตถุที่ข้าพเจ้าต้องการ แล้วจึงนำไปประกอบกับภาพพื้นที่ที่เราได้เตรียมไว้ เพื่อเน้นให้ตัววัตถุมีความโดดเด่นมากขึ้น และทำให้เห็นความขัดแย้งระหว่างพื้นที่กับตัววัตถุได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เก็บรายละเอียดต่างๆ เช่น แสง เงา โทนสี ขอบของตัววัตถุ รอยต่อของภาพ หรือบริเวณที่นำภาพมาต่อกัน เป็นต้น และเมื่อได้ภาพที่เสร็จสมบูรณ์แล้วจึงนำไปสู่การอัดขยายภาพในขั้นตอนต่อไป

ภาพที่ 3.13 ภาพตัวอย่างการตัดต่อภาพใน โปรแกรม Adobe Photoshop (1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.14 ภาพตัวอย่างการตัดต่อภาพใน โปรแกรม Adobe Photoshop (2)

ภาพที่ 3.15 ภาพตัวอย่างการตัดต่อภาพ และตกแต่งภาพจนเสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.7 การอัดขยายภาพ

ข้าพเจ้าอัดขยายภาพในรูปแบบของภาพพาโนรามา(Panorama) ขนาด 140 X 52 ซม. จำนวน 2 ชั้น และขนาด 120X43 ซม. พิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์ Epson และเนื่องจากข้าพเจ้าต้องการให้ภาพมีความนุ่มนวล ข้าพเจ้าจึงเลือกพิมพ์ผลงานลงบนกระดาษ Epson Matt ที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสม ซึ่งในขั้นตอนนี้ข้าพเจ้าได้เลือกใช้บริการที่ร้าน BLOOM DIGITAL PRO LAB & STUDIO

ภาพที่ 3.16 ภาพต่อนำภาพผลงานไปอัดขยายที่ร้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนั้นอาจกล่าวได้ว่าสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน อันได้แก่ ส่วนที่เป็น รูปทรง ซึ่งหมายถึงการรูปร่างลักษณะหรือรูปลักษณะของผลงานที่นำไปสู่ส่วนที่เป็น เนื้อหา อันหมายถึง เรื่อง แนวเรื่อง เนื้อความ ใจความที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการที่จะสื่อออกมาให้ผู้ชม ได้รับรู้และเข้าใจ ซึ่งในบทนี้ข้าพเจ้าจะวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าในส่วนของ การสร้างสรรค์ผลงาน อันได้แก่ การจัดองค์ประกอบศิลป์ (Element of Art) และการจัดองค์ประกอบทางทัศนศิลป์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ (Element of Art)

ทัศนธาตุเป็นสื่อสุนทรียภาพที่ศิลปินจะนำมาประกอบกันเข้าให้เป็นรูปทรง เพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องหรือแนวความคิดที่เป็นจุดหมายนั้น การประกอบกันหรือการจัดระเบียบหรือการประสานกันเข้าของทัศนธาตุ จึงเป็นเรื่องที่สำคัญในการสร้างสรรค์ผลงาน ทัศนธาตุประกอบไปด้วย เส้น (Line) น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงา (Tone) ที่ว่าง (Space) สี (Colour) และลักษณะผิว (Texture) สร้างรูปทรงเพื่อสื่ออารมณ์หรือความคิด ศิลปินอาจสร้างรูปด้วยทัศนธาตุอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันก็ได้ แต่โดยความจริงแล้วถึงแม้จะใช้ทัศนธาตุใดทัศนธาตุหนึ่งสร้างรูปขึ้น ธาตุอื่นๆ ก็จะปรากฏตัวตามมาเอง เช่น เมื่อใช้เส้นสร้างรูปทรงชิ้นงานหนึ่ง จะมีที่ว่างหรือรูปร่างของที่ว่างปรากฏขึ้นพร้อมกับเส้นด้วย หรือเมื่อใช้สีระบายลงในแผ่นภาพ ทัศนธาตุที่ปรากฏก็จะมีทั้งเส้นที่เป็นขอบเขตของรูปร่าง สี มีน้ำหนักอ่อนแก่ของสี มีที่ว่างรอบๆบริเวณสี และจะมีลักษณะผิวที่หยาบหรือละเอียด มันหรือด้านของสีที่ระบายลงไป

4.1.1 เส้น (Line) คำจำกัดความของเส้น เส้นเกิดจากจุดที่ต่อกันในทางยาว หรืออาจเกิดจากร่องรอยของจุดที่ถูกแรงหนึ่งผลักดันให้เคลื่อนที่ไปข้างหน้า จากผลงานของข้าพเจ้า เนื่องจากข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานด้วยวิธีการถ่ายภาพ เส้นที่ปรากฏในภาพผลงานจึงเป็นเส้นที่ถูกสร้างขึ้นจากรูปทรงของต้นข้าว การเรียงตัวของต้นข้าว และเส้นของโรงงานซึ่งมีลักษณะของเส้นตรงที่ตัดกับเส้นขอบฟ้า ทำให้เกิดเส้นขึ้น ตามพื้นฐานขั้นต้นของเส้น ที่กล่าวว่า เส้นขั้นต้นเป็นพื้นฐานจริงๆ มี 2 ลักษณะ คือเส้นตรงและเส้นโค้ง เส้นลักษณะอื่นๆ จะเกิดจากการประกอบกันเข้าของเส้นตรงและเส้น โค้ง และยังก่อให้เกิดเป็นขอบเขตของที่ว่าง ขอบเขตของสิ่งของ ขอบเขตของรูปทรง เป็นขอบเขตของกลุ่มรูปทรงที่รวมกันอยู่อีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังใช้ทิศทางของเส้นนอนในแนวราบของพื้นที่ที่เป็นทิวทัศน์เพื่อแสดงถึงผ่อนคลาย สบายบ ซึ่งขัดแย้งกับเส้นตั้งในแนวตั้งของตัววัตถุที่เป็นสิ่งก่อสร้าง ที่ให้ความรู้สึกมั่นคง แข็งแรง จริงจัง เป็นสัญลักษณ์ของความสง่า ทะเยอทะยานและรุ่งเรือง และข้าพเจ้ายังใช้เส้นเฉียงตาแนวลึกเพื่อสร้างมิติของภาพ ให้ความรู้สึกพุ่งเข้าพุ่งออกเพื่อเป็นเส้นนำสายตาไปสู่ตัววัตถุที่อยู่ในภาพอีกด้วย

ภาพที่ 4.1 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุเรื่องเส้น

4.1.2 น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงา (Tone) น้ำหนัก คือ ความอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงสว่าง และบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุหรือการระบายสี น้ำหนักให้ปริมาตรแก่รูปทรง และให้ความรู้สึกหรืออารมณ์ด้วยการประสานกันของตัวมันเอง น้ำหนักมี 2 มิติ คือ กว้าง กับ ยาว

ข้าพเจ้าได้ใช้น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงเงาในการสร้างสรรค์ผลงานด้วยการ ให้แสงเข้าด้านหนึ่ง อีกด้านหนึ่งเป็นเงา เป็นวิธีการของศิลปินที่เขียนภาพแบบเหมือนจริงทั่วไป เนื่องจากข้าพเจ้าใช้การถ่ายภาพในการสร้างสรรค์ผลงานในขั้นต้นแล้วจึงนำมารีทัชเพื่อนำมาประกอบสร้างชิ้นใหม่ ในการถ่ายภาพกล้องถ่ายภาพนั้นจะปรากฏสี แสงเงาและน้ำหนักอ่อนแก่ของแสงเงาขึ้นในผลงานอยู่แล้ว แต่ข้าพเจ้าต้องควบคุมภาพแต่ละภาพที่ถ่ายเพื่อให้น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงเงาในแต่ละภาพมีความเหมาะสมเท่าเทียมกัน ซึ่งในขั้นตอนการถ่ายภาพนั้นข้าพเจ้าจะสามารถควบคุมการให้น้ำหนักอ่อนแก่และแก่ของแสงเงานี้ได้จากการสำรวจพื้นที่เพื่อที่จะกำหนดเวลาถ่ายให้ภาพของพื้นที่และวัตถุมีทิศทางของแสงไปในทางเดียวกัน และใช้ฟิลเตอร์กรองแสงในกรณีที่ความความสว่างของแสงมากเกินไป และใช้โปรแกรมตกแต่งภายหลังเล็กน้อยในหากไม่สามารถควบคุมได้ขณะถ่าย ซึ่งตัวโปรแกรมจะสามารถปรับน้ำหนักอ่อนแก่ของแสงเงาเท่านั้น แต่จะไม่สามารถปรับเปลี่ยนทิศทางของแสงได้ ดังนั้นเราจึงต้องพยายามควบคุมจากการถ่ายภาพให้ได้มากที่สุด

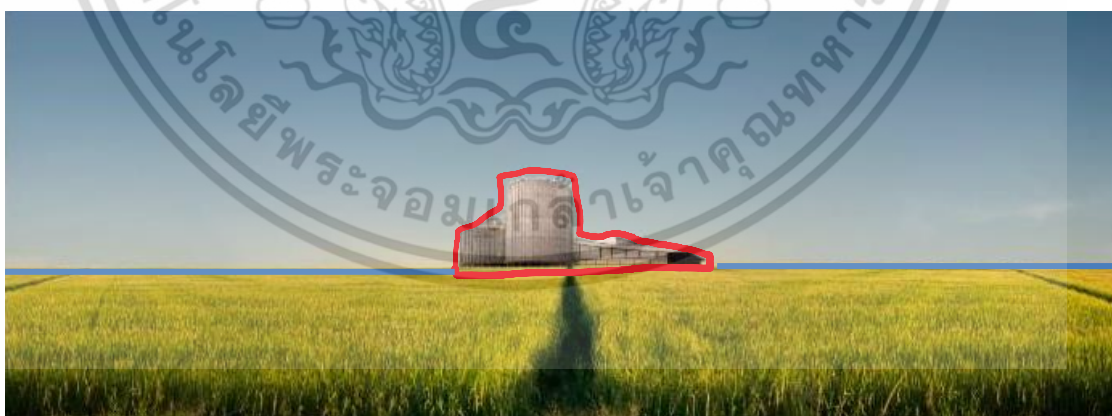
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.2 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่องน้ำหนักอ่อนและแก่ของแสงเงา

4.1.3 ที่ว่างคือ เป็นที่ว่างที่ถูกกำหนดด้วยเส้นให้มีรูปร่าง หรือมีขอบเขตและความหมายขึ้น ตามที่ศิลปินต้องการ เช่น แผ่นของน้ำหนัก แผ่นราบที่มี 2 มิติ หรือประกอบเป็น 3 มิติ หรือบริเวณ ว่างที่เป็นบวกเป็นลบ

ในผลงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้แบ่งที่ว่างออกเป็นสองแบบคือ แบบรูปปิด และแบบรูป เปิด แบบรูปปิดคือลักษณะของตัววัตถุในภาพซึ่งมีเส้นรอบนอกล้อมรอบบรรจบกัน ทำให้รู้สึกว่ารูปร่างของวัตถุที่อยู่ในภาพนั้นเป็นหน่วยที่แยกตัวออกจากที่ว่างที่มีอยู่เดิม ซึ่งขัดกับที่ว่างแบบรูป เปิด ที่ข้าพเจ้าได้ใช้กับส่วนที่เป็นทุ่งนาและท้องฟ้าที่มีเส้นรอบนอกเปิดออกจากจุดกึ่งกลางของภาพ ออกไปด้านข้างและไม่ได้มีเส้นปิด อันสร้างความรู้สึกลงสบายให้ความรู้สึกขัดแย้งกับรูปทรงของ วัตถุที่ปรากฏอยู่ในภาพ

ภาพที่ 4.3 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่องที่ว่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4 สี เป็นทัศนธาตุที่มีคุณลักษณะของทัศนธาตุทั้งหลายรวมกันครบถ้วน คือมีเส้น น้ำหนัก แบบรูปของที่ว่าง และลักษณะผิว นอกจากนี้ยังมีคุณลักษณะพิเศษเพิ่มขึ้นอีก 2 ประการ คือ ความเป็นสี และความจัดของสี

สีที่เกิดขึ้นในผลงานของข้าพเจ้า เป็นสีที่เกิดขึ้นจากกระบวนการบันทึกภาพด้วยกล้องถ่ายภาพแบบดิจิทัล ซึ่งสามารถทำให้เกิดแสงและสีตามจริงที่เกิดขึ้นขณะที่ทำการถ่ายภาพ สีที่เกิดขึ้นนั้นสามารถให้ความรู้สึกด้วยตนเอง จึงสร้างบรรยากาศที่มีความเป็นธรรมชาติได้ ในผลงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ปรับน้ำหนักของสี (Value) ซึ่งเป็นการแก้ไขความสว่าง และความมืดของสี ความจัดของสี (Intensity) รวมไปถึงความอิ่มตัวของสี (Saturation) เพื่อควบคุมให้โทนสีของภาพที่นำมาประกอบกัน เป็นไปในโทนเดียวกัน ให้เกิดความสมจริง สร้างความกลมกลืนให้กับผลงานมากยิ่งขึ้น และมีการใช้โทนสีเพื่อสร้างความรู้สึให้กับบรรยากาศของภาพ สร้างความรู้สึกลักษณะของเวลาในภาพ เพื่อให้ผลงานมีความหลากหลาย สร้างสีสันในชุดผลงาน เช่น เวลา กลางวัน หรือเวลาที่พระอาทิตย์ตก ซึ่งในช่วงเวลาเหล่านี้ จะทำให้เกิดสีในภาพที่ต่างกัน ดังที่ข้าพเจ้าได้แสดงในเห็นในภาพตัวอย่างด้านล่างนี้

ภาพที่ 4.4 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่องสี ภาพที่ 1

ภาพที่ 4.5 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่องสี ภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพตัวอย่างผลงานทั้งสองภาพจะเห็นได้ว่าข้าพเจ้าใช้ลักษณะสีตามความเป็นจริง เพื่อให้เกิดความสมจริงขึ้นในผลงาน และจะให้ความรู้สึกแตกต่างกันของช่วงเวลาของภาพ จาก โทนสี เช่นช่วงเวลาเย็นในภาพตัวอย่างที่ 4.4 และช่วงเวลาที่ฝนกำลังจะตกในภาพตัวอย่างที่ 4.5 และจากภาพตัวอย่างผลงานจะเห็นได้ว่าข้าพเจ้าเลือกใช้สีในภาพจำนวนไม่มาก ดังเช่นในภาพที่ 4.5 สีที่ข้าพเจ้าใช้คือ สีขาวและสีเทา ของท้องฟ้าและวัตถุ สีเขียวของส่วนใบข้าวโพด และสีแดงที่ดอก ข้าวโพด เพราะนอกจากข้าพเจ้าต้องการให้ภาพมีความสมจริงแล้ว ข้าพเจ้ายังต้องการให้เกิด ความรู้สึกเรียบง่ายเพื่อสื่อถึงบรรยากาศของความเป็นชนบทที่กำลังจะถูกเปลี่ยนไปสู่ความเป็น เมืองในลักษณะที่เหมือนจะถูกกลืนไปอย่างเนิบเนียน ที่หากไม่มีใครใส่ใจหรือสังเกตแล้วก็อาจจะ ไม่เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงนี้

4.1.5 ลักษณะผิว คือบริเวณของพื้นผิวของสิ่งต่างๆ ที่มีลักษณะต่างกันเมื่อสัมผัสจับต้อง เช่น หยาบ ละเอียด มัน ด้าน ขรุขระ เรียบ ฯลฯ ลักษณะพื้นผิวมี 2 ชนิด คือ

ลักษณะพื้นผิวที่เราจับต้องได้ เช่น กระดาษทราย ผิวส้ม แก้ว ฯลฯ

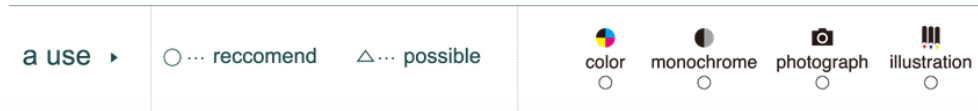
ลักษณะพื้นผิวที่ทำเทียมขึ้น เมื่อมองดูจะรู้สึกว่าหยาบหรือละเอียดแต่เมื่อสัมผัส จับต้องเข้าจริงกลับเป็นผิวเรียบๆ เช่น วัสดุสังเคราะห์ที่ทำผิวเป็นลายไม้ ลายหินหรือการใช้รอย พู่กันในงานจิตรกรรมบางชิ้น

สำหรับลักษณะผิวในงานของข้าพเจ้านั้น ลักษณะพื้นผิวที่จับต้องได้ คือกระดาษปรีนท์ ภาพที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ในการอัดขยายภาพ ซึ่งในการสร้างสรรค์งานครั้งนี้ข้าพเจ้าเลือกปรีนท์ภาพลง บนกระดาษ Awagami bamboo ซึ่งกระดาษเยื่อไม้ Awagami เป็นกระดาษที่มีเนื้อแน่น แต่มีลักษณะ พื้นผิวนุ่ม ถูกพัฒนามาจากการพิมพ์แบบดั้งเดิม และได้รับการพัฒนามาด้วยความระมัดระวังสูงสุด ที่จะรักษาสภาพความคงทนเอาไว้ กระดาษ และม้วนกระดาษได้รับการเคลือบแบบพิเศษสำหรับการ พิมพ์ดีจิดอลบนพื้นผิวทั้งสองด้าน ซึ่งช่วยสร้างความกลมกลืนให้กับพื้นผิวเทียมในภาพ ยกตัว อย่างเช่น ความนุ่มของเมฆ หรือรอยละเอียดของต้นข้าวในภาพที่ปรากฏในภาพ

SERIES 09

Bamboo

Awagami Bamboo is a fine organic choice for artist and photographer alike exhibiting notable benefits and advantages over cotton-based papers. This dense but soft paper was originally developed for traditional printmaking and is made with the utmost care for longevity. Sheets (and rolls) have been specially coated for digital printing on both sides.

Bamboo Paper-170g/m2

ภาพที่ 4.6 ตัวอย่างรายละเอียดกระดาษ Awagami Bamboo ที่ใช้ในการพิมพ์ภาพ

ภาพที่ 4.7 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่องลักษณะผิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบทางทัศนศิลป์ (Principle of Composition)

หลักการจัดองค์ประกอบทางทัศนศิลป์ (Composition) คือ การนำเอาทัศนธาตุ ได้แก่ จุด เส้น รูปร่าง รูปทรง น้ำหนักอ่อนแก่ บริเวณว่าง สี และพื้นผิว มาจัดประกอบเข้าด้วยกันจนเกิดความพอดี เหมาะสม ทำให้งานศิลปะชิ้นนั้นมีคุณค่าอย่างสูงสุด ประกอบด้วยหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

4.2.1 เอกภาพ (Unity) การรวมกลุ่มก้อน ไม่แตกแยกกระจัดกระจายไปคนละทิศทางจนทำให้ขาดความสัมพันธ์กัน ในทางทัศนศิลป์เอกภาพยังเป็นส่วนที่แสดงให้เห็นถึงเนื้อหาเรื่องราวที่ต้องการแสดงอย่างชัดเจนด้วย

ข้าพเจ้าใช้เอกภาพในการสร้างสรรค์ผลงานดังนี้ เอกภาพในเรื่องของแนวเรื่อง และรูปทรง ข้าพเจ้าใช้แนวเรื่องของการเปลี่ยนแปลงสังคมของจังหวัดเชียงราย ผ่านการจัดแย้งของพื้นที่และวัตถุซึ่งเป็นรูปทรงที่ปรากฏอยู่ในภาพผลงานของข้าพเจ้า โดยการใช้ทัศนธาตุ อันได้แก่ เส้น สี น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงเงา ที่ว่างและพื้นผิว ในบทวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ข้างต้น (4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ Element of Art) ถ่ายทอดผ่านภาพพื้นที่เกษตรกรรมที่เป็นพื้นที่เดิมในลักษณะทุ่งนา หรือไร่ข้าวโพดอันแสดงถึงความเป็นชนบทซึ่งขัดแย้งกับรูปทรงของวัตถุที่เป็นโรงงานขนาด สิ่งก่อสร้างรูปแบบใหม่ ซึ่งมีความขัดแย้งกับพื้นที่ ให้เกิดความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน แสดงให้เห็นถึงเนื้อหาเรื่องราวที่ต้องการแสดงอย่างชัดเจน

ภาพที่ 4.8 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่อง เอกภาพ

จากภาพตัวอย่างที่ 4.8 ข้าพเจ้าได้นำเอาส่วนประกอบที่มีรูปลักษณะเหมือนกันคือ ต้นข้าว และไซโล มาจัดองค์ประกอบรวมเข้าด้วยกันให้ประสานกลมกลืน การแบ่งนาข้าวตามแนวของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แปลงนา และวางเส้นแบ่งของแปลงนาไว้ระหว่างไขโลทั้งสองที่เชื่อมต่อกัน ทำให้เกิดการถ่วงน้ำหนักของระหว่างทุ่งนาทั้งสองข้างในลักษณะที่พอเหมาะพอดีจนรู้สึกว่ามี ความสมดุล

4.2.2 ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของสิ่งที่ซ้ำหรือเหมือนกัน (Symmetrical) คือ เป็นการนำเอาส่วนประกอบที่มีรูปลักษณะเหมือนกัน มาจัดองค์ประกอบรวมเข้าด้วยกันให้ประสานกลมกลืน เกิดการถ่วงน้ำหนักขององค์ประกอบส่วนต่าง ๆ ในลักษณะที่พอเหมาะพอดีจนรู้สึกว่ามี ความสมดุล อาจด้วยการจัดวางตำแหน่ง ที่ตั้ง ช่องไฟ ระยะห่าง อัตราจำนวน ขนาดรูปร่าง น้ำหนักอ่อนแก่ ฯลฯ ที่เหมือนกันหรือเท่า ๆ กันจนเกิดเป็นเอกภาพเดียวกัน

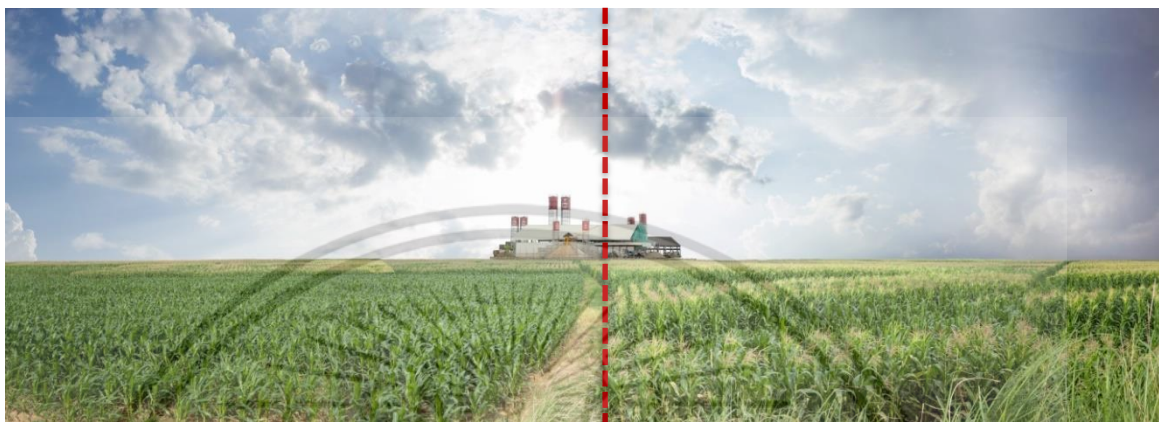

ภาพที่ 4.9 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่อง ความสมดุลของสิ่งที่ซ้ำหรือเหมือนกัน

ความสมดุลของสิ่งที่ขัดแย้งหรือต่างกัน (Asymmetrical) เป็นการนำเอาส่วนประกอบที่มีรูปลักษณะที่ต่างกันหรือขัดแย้งกัน มาจัดองค์ประกอบเข้าด้วยกันให้ประสานกลมกลืนกัน เกิดการถ่วงน้ำหนักขององค์ประกอบส่วนต่าง ๆ ในลักษณะที่พอเหมาะพอดีจนรู้สึกว่ามี ความสมดุล โดยที่วัตถุหรือเนื้อหาในภาพไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน ยกตัวอย่างเช่นภาพตัวอย่างผลงานด้านล่างนี้ จะเห็นได้ว่าข้าวโพดสองฝั่งมีความแตกต่างกัน ฝั่งที่มีดอกข้าวโพดสีเหลืองจะให้ความรู้ที่ข้าวโพดโตกว่า รวมถึงการตัดกันของสีเขียวและสีเหลืองในส่วนของดอกข้าวโพดและใบข้าวโพดที่เกิดขึ้นนั้นได้สร้างความแตกต่างของสีและแสงขึ้น เสมือนว่าภาพทางฝั่งขวานี้มีรายละเอียดมากกว่าฝั่งซ้าย ทำให้เกิดความรู้สึกว่าทุ่งข้าวโพดในฝั่งขวานั้นมีน้ำหนักมากกว่า ข้าพเจ้าจึงวางวัตถุ

โดยใช้วัตถุด้านที่มีพื้นที่ของรูปทรงมากกว่า หันไปทางด้านซ้าย และให้พื้นที่ทุ่งข้าวโพดในเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านซ้ายมีสัดส่วนมากกว่า ทွ่งข้าวโพดในด้านขวาเล็กน้อย และใช้แสงสว่างของพระอาทิตย์ให้ก่อนไปทางด้านซ้ายเพื่อดึงดูดสนใจไปยังพื้นที่ที่มีแสงสว่าง ทำให้เกิดความสมดุลของภาพระหว่างสองฝั่งมากขึ้น

ภาพที่ 4.10 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่อง ความสมดุลของสิ่งที่ขัดแย้งหรือต่างกัน

4.2.3. จุดสนใจหรือการเน้น (Emphasis) ส่วนที่สำคัญที่สุดของภาพที่ต้องการแสดง ซึ่งนำไปสู่การบอกเล่าเนื้อหาของภาพทั้งหมดหรือเป็นจุดที่ดึงดูดความสนใจให้มองในทางทัศนศิลป์จุดสนใจควรมีเพียงจุดเดียว ซึ่งอาจเป็นส่วนที่แสดงความสำคัญหรือมีสีสันสดใสที่สุด นอกจากนั้นยังเน้นให้เกิดจุดสนใจด้วยการสร้างความแตกต่างขึ้นในภาพ จุดสนใจไม่จำเป็นจะต้องอยู่จุดกึ่งกลางเสมอไป อาจอยู่ส่วนใดส่วนหนึ่งของภาพก็ได้

การสร้างจุดสนใจหรือการเน้นในผลงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะจัดวางวัตถุไว้กึ่งกลางเสมอเพื่อสร้างจุดสนใจรวมถึงให้เป็นไปตามแนวเรื่องที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอว่า ตัววัตถุเหล่านี้ กำลังเข้ามาแทนที่พื้นที่เดิม ข้าพเจ้าคิดว่า การวางตัววัตถุที่ต้องการ ไว้ที่กึ่งกลางของภาพนั้น จะยิ่งช่วยสร้างผลลัพธ์ที่ดีในการนำเสนอแนวความคิดของข้าพเจ้าได้มากยิ่งขึ้น และนอกจากการวางวัตถุไว้ที่กึ่งกลางของภาพแล้วข้าพเจ้ายังสร้างจุดสนใจหรือการเน้นด้วยแสง โดยให้แสงสว่างส่องไปที่ตัววัตถุหรือวางแสงสว่างไว้ใกล้เคียงกับวัตถุ ตัวอย่างเช่นภาพตัวอย่างที่ 4.10 และใช้เส้นนำสายตา ดังภาพตัวอย่างที่ 4.11 อีกด้วย

ภาพที่ 4.11 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่องจุดสนใจหรือการเน้น

ภาพที่ 4.12 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่อง จุดสนใจหรือการเน้น

4.2.4. ความกลมกลืน (Harmony) เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของในการจัดองค์ประกอบทางทัศนศิลป์ เพราะความกลมกลืนจะช่วยทำให้ภาพงดงาม และนำไปสู่เนื้อหาเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอ ความกลมกลืนแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ ความกลมกลืนแบบคล้ายตามกันและความกลมกลืนแบบขัดแย้ง

ความกลมกลืนแบบคล้ายตามกัน หมายถึง การนำรูปร่าง รูปทรง เส้น หรือสี ที่มีลักษณะเดียวกันมาจัด เช่น วงกลมทั้งหมด สีเหลืองทั้งหมด ซึ่งแม้ว่าอาจจะมีความแตกต่างกัน แต่เมื่อนำมาจัดเป็นภาพขึ้นมาแล้วก็จะทำให้ความรู้สึกกลมกลืนกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.13 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่อง ความกลมกลืนแบบคล้อยตามกัน

จากภาพตัวอย่างที่ 4.12 ข้างต้น ข้าพเจ้าใช้ความกลมกลืนแบบคล้อยตามกันในรูปทรง เส้น สี ของต้นข้าวโพดมาจัดวางซ้อนกันให้ดูเหมือนพื้นที่จริง และจะสังเกตเห็นว่า ทิศทางของแสง น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงเงาและโทนสีของภาพเป็นไปในทางเดียวกัน ซึ่งข้าพเจ้าได้ใช้สี และ น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงเงา รวมทั้งทิศทางของแสงเพื่อสร้างความกลมกลืนระหว่างท้องฟ้า ทู่ง ข้าวโพดและตัววัตถุให้ดูเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน กลมกลืนกันของภาพมากยิ่งขึ้น

ความกลมกลืนแบบขัดแย้ง หมายถึง การนำเอาองค์ประกอบต่างชนิด ต่างรูปร่าง รูปทรง ต่างสี มาจัดวางในภาพเดียวกัน เช่น รูปร่างกลมกับรูปสามเหลี่ยม เส้นตรงกับเส้นโค้ง ซึ่งจะทำให้เกิดความขัดแย้งกันขึ้น แต่ก็ยังให้ความรู้สึกกลมกลืนกัน

ภาพที่ 4.14 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่อง ความกลมกลืนแบบขัดแย้งกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และในภาพเดียวกันนี้ข้าพเจ้าได้เส้นที่ขัดแย้งกันระหว่างเส้นตั้งของวัตถุและต้นข้าวโพด และเส้นนอนของเส้นขอบฟ้า รวมถึงความขัดแย้งของที่ว่างรูปแบบปิดของตัววัตถุ ซึ่งขัดแย้งกับที่ว่างรูปแบบเปิดของพื้นที่ มาจัดวางในองค์ประกอบที่เหมาะสมทำให้เกิดความขัดแย้งที่สามารถสร้างความรู้สึกกลมกลืนกันในผลงานได้

4.2.5. จังหวะ (Rhythm) ระยะในการจัดภาพหรือการวางของวัตถุ ซ้ำไปซ้ำมา อย่างสม่ำเสมอ เช่น ลายไทย การปูกระเบื้อง หรือการแปรอักษร เป็นต้น ซึ่งในเรื่องของจังหวะ การซ้ำไปซ้ำมานี้ ข้าพเจ้าได้ใช้ในส่วนของพื้นที่ การซ้ำกันของต้นข้าว และข้าวโพด ที่มีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกันวางซ้ำๆกันจนกลายเป็นทุ่งนาและทุ่งข้าวโพดที่มีขนาดใหญ่ เหมือนพื้นที่จริง

ภาพที่ 4.15 ตัวอย่างผลงาน ประกอบการวิเคราะห์เรื่องจังหวะ

บทที่ 5

บทสรุป

5.1 บทสรุป

ทุกสังคมมีความเป็นพลวัต หรือมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในแต่ละสังคมนั้น ส่วนหนึ่งก็เป็นผลมาจากความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคม เมื่อมองย้อนกลับไปถึงการเปลี่ยนแปลงไปของเชียงรายอันเป็นจังหวัดบ้านเกิดของข้าพเจ้า ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา มีการเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดเจนโดยเฉพาะในเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ การขยายตัวทางธุรกิจจากเดิมที่เป็นสังคมเกษตรกรรมมีการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเป็นสังคมเมืองมากยิ่งขึ้น ดังเห็นได้จาก โครงการก่อสร้างการสร้างถนนใหม่ การสร้างห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ รวมทั้งการเปิดตัวของโครงการบ้านจัดสรร โครงการคอนโดมิเนียม การเพิ่มจำนวนของธุรกิจส่วนตัว ร้านกาแฟร้านอาหารมากมาย การเติบโตทางเศรษฐกิจและการมีอยู่ของธุรกิจส่วนตัวเหล่านี้มีผลทั้งบวกและลบและยังสามารถบอกได้ถึงคุณภาพชีวิต อันหมายรวมถึง กระแสสังคม วัฒนธรรม และสภาพเศรษฐกิจของพื้นที่ที่เปลี่ยนแปลงไปของเชียงราย ทั้งหมดนี้จึงนำไปสู่ที่มาและแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

ในการสร้างสรรค์ผลงานภาพถ่ายชุด“การขัดแย้งของพื้นที่และวัตถุ” นี้ ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ขึ้น โดยใช้เทคนิคการถ่ายภาพและการรีทัช เพื่อนำเสนอถึงเรื่องราวการเปลี่ยนแปลงของบ้านเกิด โดยการสร้างพื้นที่ใหม่ในจินตนาการโดยใช้ความขัดแย้งระหว่างพื้นที่และวัตถุ นำเสนอความขัดแย้งทางสังคมในด้านเศรษฐกิจ ผลงานชิ้นนี้เป็นการเล่าเรื่องด้วยพื้นที่ (Space) โดยสื่อผ่านความขัดแย้งระหว่างพื้นที่ที่เป็นธรรมชาติ กับฟอร์มหรือวัตถุในภาพซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งความขัดแย้งความผิดที่ผิดทาง หรือการย้ายสลับที่วัตถุไปไว้ในสถานที่ใหม่นี้ ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อต้องการสร้างความรู้สึกลึกใหม่ให้กับพื้นที่และวัตถุที่อยู่ในภาพ ทำให้เกิดภาพในลักษณะเหนือจริงหรือเป็นภาพความฝันที่สะท้อนถึงความรู้สึกของข้าพเจ้า

5.2 ปัญหา

5.2.1 ปัญหาการถ่ายภาพ

5.2.1.1 พื้นที่ เนื่องจากในงานต้องการใช้ภาพพื้นที่เลนส์แคปในแบบพาโนรามาที่ขนาดค่อนข้างยาว ด้วยระยะของเลนส์และระยะที่ข้าพเจ้าสามารถเข้าไปถ่ายภาพได้จึงมีข้อจำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าจึงแก้ไขด้วยการถ่ายภาพพื้นที่ดังกล่าวในลักษณะซ้ำๆ และขยับกล้องถ่ายภาพให้ต่อเนื่องกัน และนำมารีทัชให้เป็นภาพพื้นที่ตามแบบที่ข้าพเจ้าต้องการ

นอกจากนี้ระดับมุมมองของพื้นที่ที่ต่างกันในแต่ละพื้นที่ ก็เป็นปัญหาอีกประการหนึ่งด้วย เช่น พื้นที่ไร่ข้าวโพดบางพื้นที่ที่อยู่สูงกว่าระดับมุมมองภาพที่ข้าพเจ้าต้องการ วิธีการแก้ปัญหาคือ ข้าพเจ้าใช้บันไดปีนขึ้นไปถ่ายเพื่อให้ได้ระดับมุมมองภาพตามที่ต้องการ

5.2.1.2 วัตถุ ปัญหาเกี่ยวกับวัตถุคือปัญหาเรื่องการเข้าถึงตัววัตถุ เนื่องจากวัตถุที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ได้แก่สิ่งก่อสร้างซึ่งเป็นสถานที่ประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ สถานที่บางแห่ง เช่น โรงสี โรงอบชาโรงคั่วกาแฟ ข้าพเจ้าไม่ได้รับอนุญาตให้ถ่ายภาพด้านใน ข้าพเจ้าจึงแก้ปัญหาโดยการถ่ายภาพจากบริเวณด้านนอกแล้วซูมภาพเข้าไปแทน

นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องรูปลักษณ์ภายนอกของวัตถุ ไม่ว่าจะเป็นโรงงาน โรงแช่แข็ง โรงงานขายวัสดุก่อสร้าง โรงอบชา หรือ โกดังเก็บสินค้า หรือโรงงานแปรรูปผลไม้ ล้วนแต่มีโครงสร้างภายนอกเหมือนกัน ไม่สามารถแยกแยะจากโครงสร้างภายนอกได้ชัดเจนว่าเป็นโรงงานประเภทไหน ประกอบกับโรงงานดังกล่าวไม่อนุญาตให้เข้าไปถ่ายภายใน ข้าพเจ้าจึงต้องเปลี่ยนวัตถุเป็นวัตถุอื่นแทน คือเลือกใช้เฉพาะ โรงสีและไซโลแทนโรงงาน เพราะมีฟอร์มที่ชัดเจน และเข้ากันกับพื้นที่มากกว่า

5.2.1.3 แสงและสภาพภูมิอากาศ เป็นปัญหาที่สำคัญประการหนึ่ง เนื่องด้วยสภาพแสงและสภาพอากาศมีผลต่อการถ่ายภาพค่อนข้างมาก เนื่องจากการสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้ ข้าพเจ้าใช้วิธีการถ่ายแยกพื้นที่และตัววัตถุแล้วนำมาประกอบกันเพื่อให้ได้ความหมายของภาพตามที่ต้องการ จึงจำเป็นต้องเลือกสภาพของแสงทั้งพื้นที่และตัววัตถุให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ด้วย บางครั้งเมื่อไม่ได้ทิศทางแสงตามต้องการ ข้าพเจ้าจึงแก้ปัญหาด้วยการออกไปถ่ายภาพเก็บไว้ก่อน เพื่อเก็บไว้เลือกใช้ตามความเหมาะสมในขั้นตอนการรีทัช

ส่วนปัญหาเนื่องจากสภาพภูมิอากาศเช่น ปัญหาหมอกควันในช่วงหน้าแล้ง ซึ่งสภาพหมอกควันที่ปกคลุมพื้นที่ส่งผลให้ภาพเบลอ ไม่ค่อยคมชัดปัญหาฝนตกในช่วงหน้าฝน ทำให้ไม่สามารถถ่ายภาพได้ตามที่ต้องการ ข้าพเจ้าจึงต้องรอเวลาในการถ่ายภาพและวางแผนการถ่ายภาพในวันถัดๆ ไป รวมทั้งย้ายไปถ่ายพื้นที่และวัตถุอื่นก่อน แล้วจึงค่อยกลับมาถ่ายที่เดิมอีกครั้ง

5.2.2 ปัญหาการรีทัช

5.2.2.1 ปัญหาการเลือกใช้วัตถุ เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการวัตถุที่เข้ากับพื้นที่ มีความเหมาะสมกับพื้นที่ แต่บางครั้งเมื่อข้าพเจ้าคัดเลือกวัตถุและพื้นที่มาแล้วบางภาพเกิดการขัดแย้งกันเอง และบางภาพไม่เข้ากันกับภาพอื่นๆ ในชุด ยกตัวอย่างเช่น การใช้พื้นที่ที่เป็นไร่กาแฟ แต่เครื่องคั่วกาแฟมีขนาดเล็กกว่าไซโล หรือ โรงสีมาก เมื่อนำมาอยู่ในภาพชุดเดียวกันแล้ว ทำให้เกิดเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความแตกต่างระหว่างวัตถุมาก ด้วยขนาดของวัตถุทำให้เครื่องคว่ำกาแฟนี้ไม่มีพลังมากพอ จึงไม่สามารถใช้ได้ ข้าพเจ้าจึงแก้ปัญหาด้วยการเปลี่ยนวัตถุและพื้นที่ใหม่

5.2.2.2 ปัญหาเรื่องขนาดของภาพ เนื่องจากภาพมีขนาดใหญ่ และความละเอียดของภาพเยอะ ทำให้การรีทัชและการประมวลผลของคอมพิวเตอร์ช้า ข้าพเจ้าจึงต้องกำหนดขนาดที่แน่ชัดการที่จะทำการรีทัช รวมทั้งทำแบบร่างขึ้นมาคร่าวๆ ในภาพขนาดเล็ก เพื่อที่จะดูภาพรวมแล้วเลือกว่าจะใช้พื้นที่และวัตถุชิ้นไหน เช่นเดียวกันกับการคัดเลือกวัตถุ ข้าพเจ้าต้องทดลองเอาวัตถุนั้นมาตัดคู่ก่อน เพื่อคว่ำเมื่อนำมาประกอบกับพื้นที่แล้วจะเหมาะกับพื้นที่ไหน และเมื่ออยู่รวมกันเป็นชุดกับภาพอื่นๆ จะมีความเข้ากันได้หรือไม่

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 การถ่ายต้องเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อม เลือกเลนส์ให้เหมาะสม

5.3.2 คำนึงถึงแสงเงาและสีในภาพถ่าย มุมมอง อย่างพื้นที่ที่ต้องกำหนดมุมให้เท่ากันมากที่สุด เพราะเวลาเอามารีทัชต่อกันจะได้อย่างกลมกลืน รวมทั้งต้องถ่ายภาพสำรองมาเพื่อไว้ใช้ด้วย

5.3.3 ควรคำนึงถึงแสงเงาของวัตถุกับพื้นที่ให้ไปในทิศทางเดียวกัน เพราะถ้าแสงของวัตถุเข้ามาจากอีกทาง แสงจากพื้นที่เข้ามาจากอีกทางจะทำให้ภาพดูไม่สมจริง

5.3.4 เช็กสภาพอากาศก่อนไปถ่ายทำ และมีการวางแผนสำรอง

5.3.5 ในการถ่ายภาพบางครั้งต้องเดินลงไปแปลงผลิตเพื่อให้ได้มุมมองของภาพตามที่ต้องการ เราจะต้องระมัดระวังในการถ่าย การเดินลงไปในพื้นที่แปลงผลิต ไม่ไปทำลายผลผลิตของชาวไร่ชาวนา

บรรณานุกรม

ชลูด นิ่มเสมอ. 2559. **องค์ประกอบของศิลปะ**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : บริษัท อมรินทร์
พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

หลักการจัดองค์ประกอบทางทัศนศิลป์. [Online]. Available :

<http://www.ipesk.ac.th/ipesk/home/VISUAL%20ART/lesson341.html>

A.I.J.P. Washi Inkjet Paper Series 09 Bamboo. 2559. [Online]. Available :

<http://awagami.com/online/AIJP/index.html#Bomboo>

Chakanan Kammanern. 2559. **องค์ประกอบทางศิลปะ**. [Online]. Available :

<http://photosition.blogspot.com/2012/02/of-composition-composition-compositio-2.html>.

David Burdeny. 2558. [Online]. Available : <http://www.davidburdeny.com>

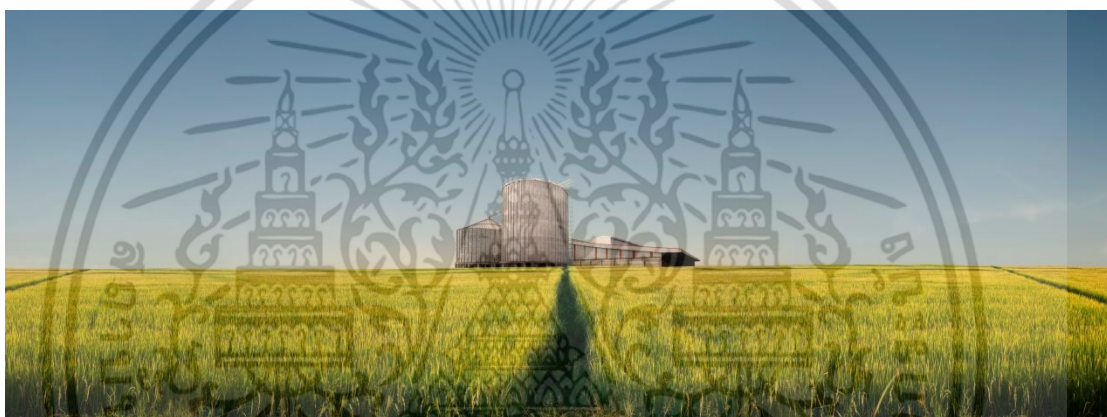
Michael Levin. 2558. [Online]. Available : <http://www.michaellevin.ca/gallery>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน The difference between area and object No.1

Photography and Retouch

ขนาด 140 x 52 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน The difference between area and object No.2

Photography and Retouch ขนาด 120 x 43 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน The difference between area and object No.3
Photography and Retouch ขนาด 120 x 43 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน The difference between area and object No.4
Photography and Retouch ขนาด 120 x 43 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน The difference between area and object No.5
Photography and Retouch ขนาด 140 x 52 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน The difference between area and object No.6
Photography and Retouch ขนาด 120 x 43 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน The difference between area and object No.7
Photography and Retouch ขนาด 120 x 43 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน The difference between area and object No.8
Photography and Retouch ขนาด 120 x 43 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล นางสาวมานฟ้า ชาวเหนือ
 ที่อยู่ 42 หมู่ 13 แม่กรณ์ซอย 1 ตำบลสันทราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย 57000
 E-mail mcc1990@gmail.com

ประวัติการศึกษา

2545-2550 ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนดำรงราษฎร์สงเคราะห์เชียงราย จังหวัดเชียงราย
 2551-2554 ปริญญาบัณฑิตศึกษา คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปะสถาปัตยกรรม สาขาการถ่ายภาพ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 2556-2559 ปริญญาโทบัณฑิตศึกษา คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปะสถาปัตยกรรม สาขาทัศนศิลป์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้